

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Od razprav k dejanjem

Nahajamo se sredi mnogih razprav o gospodarskih ukrepih, s katerimi skušamo ustvariti čvrste temelje stabilizaciji, ne samo na gospodarskem, ampak tudi na vseh področjih, kjer trošimo družbena sredstva.

Podatki o gospodarskem gibanju v prvem polletju letošnjega leta kažejo na nekatere odklone v skladu z nalogami, ki so bile sprejete v letošnji resoluciji ekonomskega in družbenega razvoja.

Zadnja razprava na izvršnem svetu je jasno pokazala, da imamó narejene ocene in da lahko do dobra spoznamo odstopanja. Če to vemo, potem moramo od zbranih podatkov preiti h konkretnim akcijam in statistične podatke dati pod drobnogled. To je potrebno zaradi tega, da si bomo lahko znali ustvariti pravilno predstavo, kaj pomenijo v resnici vsi izračunani odstotki. Eno izmed odprtih vprašanj je brez dvoma zaposlovanje. Če gledamo gibanje na tem področju, potem lahko ugotovimo, da smo za 2 % nad predvidevanji, ki so bila sprejeta v resoluciji. Toda tega podatka ne smemo obravnavati ločeno od fizičnega obsega celotne proizvodnje in ne izven številčnega obsega zaposlenih v posameznih delovnih organizacijah. Dokaj enostransko je tudi ocenjevanje tega stanja na področju negospodarskih dejavnosti, kjer gre v veliki večini za manjše delovne organizacije ali družbene skupnosti, kjer že en sam na novo zaposlen delavec predstavlja zelo visok odstotek. Seveda pa moramo pri tem nujno imeti jasno predstavo o tem, koliko delavcev je potrebnih za opravljanje določenih del oziroma dejavnosti. Ravno pri zaposlovanju pa ne smemo pozabljati tudi na delavce (okoli 2500 kvalificiranih, z višjo in visoko izobrazbo), ki se vsakodnevno vozijo na delo izven občine. Marsikdo bo rekel, da je ta igra številčk začarani krog! Vendar bo ta le toliko časa, dokler ne bomo za vsako delovno organizacijo točno vedeli vsebino notranjih sprememb in jih skušali najprej spraviti v okviru resolucije in s produktivnostjo vplivati na celotno gospodarsko rast.

Predstavniki delovne organizacije TOSAME razvijajo na slavnostni seji prapor AKTIVISTOV OF OKROŽJA KAMNIK

To pa ni več samo stvar „nekaterih“ doma in izven delovne organizacije, ampak postaja to točno določena naloga vsakega izmed nas, kot delovnega človeka in kot občana. Vse slabosti v našem življenju pa bomo lahko odstranili, če se bomo zavedali, da živimo v obdobju nenehnega boja, v revoluciji, ki dobiva smoter v pravicah delovnega človeka kot ustvarjalca in samoupravljalca celotne naše družbe.

Večji obseg proizvodnje, smotrnosti zaposlovanja, izravnavanje uvoza in izvoza, preračunano investiranje, realno obravnavanje nekaterih zalog, trošenje družbenih sredstev v samoupravnih interesnih skupnostih, sprotne zasledovanje gibanja cen, iskanje možnosti notranjega povezovanja, odpravljanje nelikvidnosti, vse to predstavlja torišče dela nas vseh. Če bomo znali pravilno razreševati nastale probleme, potem bodo besede postale dejanja, ta pa osnova stabilizacije na področju gospodarstva in družbenih služb.

KAKO IZPLAČEVATI OSEBNE DOHODKE?

Prišli smo v obdobje, ko se moramo vedno bolj pogovarjati o dinarju, njegovem obtoku in oplemenitenju. Verjetno smo vse predolgo samo govorili o tem, da denar mora krožiti, da pa smo premalo naredili zato, da bi krožil v taki obliki, ki bi bila bolj gospodarska in načrtnejša. Pri tem ne mislimo, da moramo v naše življenje prinašati nekaj tujega, da moramo „uvažati“ tudi izplačevanje osebnih dohodkov, ampak moramo preučiti gospodarnost izplačevanja osebnih dohodkov na knjižice. Te akcije smo do sedaj hoteli sprovesti v življenje preveč „učeno“, nismo znali pravilno povedati tega, da ne gre za „prisiljeno“ obliko varčevanja, za nekaj, kar bo vsem nam v korist, tako v osebnem življenju, kakor v delovnih organizacijah.

Res je, da ugotavljamo nekatere slabe strani pri tem, ker nismo istočasno poskrbeli tudi za primeren poslovni čas v poštini uradih in da nismo imeli pred očmi tega, da v naši zavesti še vedno prevladuje miselnost, da je banka pač tista poslovna stavba, v kateri dobivamo kredite. To je pripeljalo do nepotrebnega čakanja za „svoj osebni dohodek“ in to čakanje slabo vpliva na našo miselnost.

Verjetno smo premalo povedali o tem, da bomo mimo „izplačilnih dni“ v večjih delovnih organizacijah v bližnji prihodnosti odprli poslovalnice osrednje denarne hiše, to je banke tudi še v drugih krajih in s tem omogočili vsakomur, da bo pravočasno prišel do zasluženega osebnega dohodka.

In ne nazadnje ne moremo v sedanjem hitrem tempu življenja mimo tega, da moramo dobivati kredite tako za osebne dohodke, kot za najrazličnejše blago, ki ga kupujemo. To pa bo vedno mogoče samo tedaj, če bomo imeli naš ali svoj denar v tistih ustanovah, kjer ga bomo lahko vedno dobili.

In še nekaj ne smemo pozabiti pri tem: tako, kot navajamo lastne otroke preko otroških hranilnic varčevati in zbirati denar, tako moramo začeti delati tudi sami. S tem pa bodo odpadli vsi dosedanji pomisleki in to bo naš velik doprinos k bogatejšemu jutrišnjemu dnevu in k stabilizaciji.

IZ GOVORA

PREDSEDNIKA SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK FRANCA SVETELJA

Na slavnostni seji skupščin Kamnika in Domžal je imel slavnostni govor predsednik skupščine občine Kamnik tovariš Franc Svetelj. V svojem govoru je uvodoma poudaril pomen praznovanja občinskega praznika obeh občin v letošnjem vzdušju praznovanja 30-letnice naše svobode in graditve nove socialistične samoupravne družbe, 25-letnice razvoja delavskega samoupravljanja in prizadevanja za dosledno uresničevanje načel nove ustave.

Nato je v svojem govoru posegel v čas dogajanj v letu 1941, ko je na kamniško-domžalskem območju prišlo do vse splošne vstaje, ki je zajela ne samo člane Komunistične partije, ampak tudi vse zavedne ljudi, živeče na tem območju.

prebivalca, ki znaša okrog 26.000 dinarjev, se uvrščamo v prvo tretjino slovenskih občin. Naše delovne organizacije so lani izvozile za približno 28 milijonov dolarjev.

Hitri gospodarski razvoj je

Predsednik skupščine občine Kamnik Franc Svetelj je na svečani seji imel slavnostni govor

Spregovoril je o razvoju partizanskih enot in o širjenju ljudske oblasti v tedanjih vojnih okrožjih, v katerih je delovalo skoraj 550 odborov OF in večje število odborov ZSM, SPŽZ in drugih političnih organizacij. Opozoril je na veliko prizadevnost ljudi v času NOB in na številne žrtve, saj je bilo v času vojne razbitih na stotine družin, sirot, preko 1600 padlih in ubitih kot talcev, izginulih v strahotnih taboriščih smrti. V nadaljevanju govora je opozoril na to, da naša revolucija še vedno traja, da so sklepi, sprejeti na X. kongresu ZKJ v bistvu poglobitev revolucionarne tradicije vseh jugoslovanskih narodov in edini porok nadaljnega razvoja samoupravljanja, ki pa v bistvu pomeni nadaljevanje revolucije.

Ko je govoril o gospodarskem razvoju na kamniško-domžalskem območju, je tovariš predsednik Svetelj med drugim dejal:

„Za nekaj manjših industrijskih in obrtnih podjetij, ki so bila leta 1945 večinoma potrebna obnove, se je na našem območju v 30. letih razvilo 24 sorazmerno močnih industrijskih podjetij, lepo število obrtnih in drugih dejavnosti. Gospodarstvo naših dveh občin je lani ustvarilo nad 450 milijard SD celotnega dohodka. Delež industrije v tej vsoti je presegel 2/3. Zaposlen je več kot vsak tretji občan. Z narodnim dohodkom na

spremljal tudi razvoj družbenih dejavnosti: šolstva, zdravstva, otroškega varstva in drugih področij. V tem času so naši delovni ljudje zgradili 20 šolskih poslopij, 2 zdravstvena doma z zdravstvenimi postajami, 9 otroških vrtcev in drugih objektov. V krajevnih skupnostih je bilo zgrajenih nad 150 km vodovodov, asfaltiranih je bilo preko 180 km cest, električna energija je prodrla v najbolj oddaljene gorske zaselke. V zadnjih 30. letih je bilo zgrajenih več stanovanj, kot v prejšnjih 100 in več letih. V zadnjem obdobju gradimo v obeh občinah okrog 600 stanovanj iz solidarnostnih sredstev, ki jih združujejo naši delovni ljudje.

Na visokih in višjih šolah danes študira nad 600 študentov, kar je 6 krat več kot pred 25. leti. Naše organizacije združenega dela štipendirajo preko 560 študentov in dijakov. Pomemben napredek smo napravili tudi na področju kulture, telesne kulture in socialnega varstva občanov.“

Nadalje je tovariš predsednik orisal tudi tiste pojave, ki jim bo potrebno v bodoče posvetiti več pozornosti, predvsem pa poskrbeti za smotnejše financiranje potreb krajevnih skupnosti in za odpravljanja zaostalih predelov na območju obeh občin. Ko je govoril o sedanjem uresničevanju ustavnih načel, se je zadržal na vprašanju

Delegate na slavnostni seji je pozdravil tudi predstavnik pobratenega mesta s Kamnikom iz Gornje Milanovca

delegatskega sistema in med drugim dejal:

„Namesto dosedanjih nekaj čez 100 odbornikov in nekaj poslancev danes neposredno sodeluje v delu občinskih skupščin in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti preko 3550 delegatov ali skoraj vsak 10. volilec. Čeprav smo v uresničevanju delegatskih odnosov napravili šele prve korake, že lahko ugotovimo velike prednosti, ki jih ima ta način odločanja delovnih ljudi in občanov o vseh bistvenih zadevah in vprašanjih v naši družbi.“

Ko je govoril o pridobitvah naše revolucije in o sodelovanju med jugoslovanskimi narodi, je tovariš predsednik poudaril, da ne smemo pozabljati na tradicije NOB, ampak, da moramo hoditi po sledeh tega boja. Čas, v katerem živimo, je poln nasprotij in zaradi tega moramo krepiti vse tiste sile,

Na sliki vidimo pobratenje praporov Šlandrove brigade, Kamniškega bataljona in novega prapora Aktivistov OF kamniškega okrožja

Podelitev priznanj občine Domžale

Ker je skupščina občine na svoji seji vseh zborov sprejela sklep, da se v letošnjem jubilejnim letu zmage nad fašizmom podelijo priznanja ob občinskem prazniku 76 občanom in delovnim ljudem je bil istočasno sprejet sklep, da naj ta priznanja podeli predsednik skupščine občine na posebni slovesnosti. Ta slovesnost je bila 30. julija, na kateri je predsednik občine tovariš Jernej LENIČ podelil priznanja in med drugim dejal:

ki bodo ohranjale našo enotnost in celovitost. Iz tega tudi izhaja, da lahko trdimo:

„... da se delovni ljudje in občani domžalske in kamniške občine v polni meri zavedamo lastne odgovornosti za reševanje gospodarskih in družbenih problemov. Sleherni izmed nas pa mora z dejanji prispevati k učinkovitejšemu uresničevanju politike gospodarske stabilizacije. Zavedati se moramo, da je od uspešnosti teh prizadevanj odvisna stopnja naše enotnosti in pripravljenosti za boj proti notranjim in zunanjim silam, ki nasprotujejo naši družbeni ureditvi ter skušajo naše gospodarske težave izkoristiti za slabitev enotnosti naših narodov in delovnih ljudi. Zato je boj za stabilizacijo in uresničevanje ustave hkrati boj proti vsem nasprotnikom naše socialistične družbe.“

Pred nami je sprejemanje srednjeročnih načrtov našega gospodarskega in družbenega razvoja, pri čemer moramo uresničiti ustavno načelo, da bodo delovni ljudje res postali temeljni nosilci programiranja našega bodočega razvoja, ker bo samo tako razvoj usmerjen v interesu delovnih ljudi, kar istočasno pomeni tudi usmeritev k ustavitvi naših gospodarskih nihanj.

Dosedanje uspešno sodelovanje med našima občinama, ki ima svoje korenine že v narodnoosvobodilnem boju, moramo še bolj pospešiti in v srednjeročnih ter dolgoročnih programih občin in republike opredeliti mesto in vlogo kamniško-domžalskega območja in njegovega celotnega bodočega razvoja. To pa je tudi naš dolg do velikih žrtev našega narodnoosvobodilnega boja in ljudske revolucije.“

Ku

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)

saj je to javno priznanje za opravljeno družbeno delo, zahvala za požrtvovalno in prizadevno delo, pa tudi marsikomu vzpodbuda, energija in pogum, da boste tudi v bodoče v prvih vrstah tistih delovnih ljudi, ki poleg svojega rednega dela na vsakem koraku vgrajujejo v temeljni kamen našega življenja nove humane socialistične in solidarnostne odnose med ljudmi, pa tudi nov odgovoren odnos do dela, ki daje delovnemu človeku vse ustavne pravice.

Mihaela Kolenc, Jože Knep, Viljem Limoni, Franc Mavsar, Ogorevec Ema, Vinko Pecelj, Slavko Petek, Ivan Redenšek, Sandi Rihtar, Janko Šuštar, Stane Testen, Nada Tomšič, Marjan Vidmar, Nace Vodnik, Pavlin Zule in Franc Zupan.

Plaketo z znakom so prejeli:

Pepca Burja, Štefan Bernjak, Julka Burja, Antonija Bravhar, Minka Cerar, Valentin Cukljati, Jože Dimc, Marija Erjavec, Anica Gale, Davorin Gregorič, Verona

Podobne misli in želje za nadaljnje delovne uspehe ter pozdrave občanom obeh občin sta v imenu s kamniško občino pobratenih občin Gornji Milanovac, Srbija, in Gendingen, Nizozemska, izrazila v svojih pozdravnih govorih tudi predstavnika omenjenih občin.

Spominu padlih borcev ter umrlih revolucionarjev pa so bile posvečene prve minute slavnostne seje. Pet delegacij je v imenu obeh skupščin in občanov odneslo vence k spominskim obeležjem našega narodnoosvobodilnega boja in ljudske revolucije ter na grobova revolucionarjev Toma Brejca in dr. Marijana Dermastie.

Po slavnostnem govoru, v katerem je predsednik kamniške občine France SVETELJ spomnil na dogodke pred 34. leti, ko se je z dejavnostjo in akcijami rašiške čete začela prva množična vstaja v Sloveniji, orisal ustanavljanje nadaljnjih vojaških formacij na kamniškem in domžalskem območju ter spomnil na politično organiziranost prebivalstva na tem območju ter gospodarski in družbeni razvoj kamniško-domžalskega območja in dosedanje uspešno sodelovanje med obema občinama, je sledilo razvitje prapora aktivistov OF okrožja Kamnik. V imenu delovne skupnosti TOSAMA Domžale, ki je nabavila prapor, ga je razvil njen predstavnik Slavko BAJEC. Izročil ga je predstavniku aktivistov OF okrožja Kamnik Francu Zupančiču-Marjanu. Iz njegovih rok ga je prevzel zastavonoša Jurij Vulkan, ki je novi prapor, na katerega so predsednika obeh občin in predstavnik delovne skupnosti TOSAMA pripeli spominske trakove, pobratil s praporoma Šlandrove brigade in Kamniškega bataljona.

Sledila je podelitev priznanj in odlikovanj občine Kamnik in Domžale ter podelitev nagrad Toma BREJCA občine Kamnik. V smislu sklepa, sprejetega na junijski seji občinske skupščine Domžale, je predsednik občine Domžale podelil le najvišja priznanja občine, ki so jih prejeli: Ivanka Bevk, Leopold Aleš, Stane Habe, Boris Lenček in Tone Svetina.

Ob zaključku seje so navzoči poslali maršalu Titu pozdravno pismo, ki ga je prečitala mladinka

Vera Grošelj, nakar so prisostvovali še kulturnemu programu, ki sta ga izvajala združena pevska zborova iz Domžal in Kamnika pod vodstvom Staneta Habeta ter recitatorja.

Pred slavnostno sejo obeh skupščin so se delegati vseh zborov občinske skupščine Domžale sestali še na kratki delovni seji. Potrebno jo je bilo sklicati predvsem zaradi imenovanja ravnatelja Centra srednjih šol Domžale, ki naj bi s 1. 8. 1975 že prevzel svojo dolžnost. Na predlog komisije za volitve in imenovanja je skupščina soglasno imenovala na navedeni položaj Mihaela ŠUTEJA, profesorja-industrijskega pedagoga iz Domžal, in istočasno razrešila inž. Otona JURKA funkcije vršilca dolžnosti ravnatelja omenjenega centra.

Naslednja nujna zadeva je bilo sklepanje delegatske skupščine o predlogu odloka o prenehanju medobčinskega sklada za izgradnjo čistilnih naprav in kolektorja Domžale-Kamnik. Uvodno pojasnilo je dal predsednik upravnega odbora sklada Jože Pogačnik. Komunalno podjetje Domžale bo po tem odloku s 1. 8. 1975 prevzelo investitorstvo nadaljnje gradnje kolektorja in čistilnih naprav. S tem bodo dani tudi boljši pogoji za nadaljnje financiranje omenjene gradnje. Vendar pa je Komunalno podjetje pravice in obveznosti dosedanjega medobčinskega sklada pripravljeno sprejeti pod določenimi pogoji, proti katerim skupščina ni imela pripomb. Tako morajo organizacije združenega dela zagotoviti realizacijo podpisanega sporazuma o združevanju sredstev v letu 1974 in 1975 za gradnjo čistilnih naprav in kolektorja na območju občine Domžale; iz teh sredstev bi podjetje tudi obračunavalo stroške poslovanja in amortizacijo; mimo tega je treba v posebnem pismenem aktu določiti tudi način vračanja kreditov za čas, ko kolektor še ne bo obratoval in ustvarjal lastnih sredstev. Podjetje predlaga, naj bo to komunalna skupnost, ki je še v formiranju. Skupščina se je tudi strinjala s predlogom, da postane dosedanji UO sklada odbor za koordinacijo in povezavo med organizacijami združenega dela kot soinvestitorji in investitorjem oziroma izvajalcem.

M. P.

Po sklepu skupščine občine je predsednik tovariš Jernej LENIČ priredil sprejem za delovne ljudi in občane, ki so prejeli občinsko priznanje

Naj se vam ob tej priliki iskreno zahvalim za vaše delo v pričakovanju, da boste tudi v bodoče z vso svojo energijo in hotenjem pomagali graditi našo socialistično družbo, obenem pa vam vsem v imenu skupščine in družbenopolitičnih organizacij iskreno čestitam.

Poleg tega pa bodo v letošnjem letu podeljena še priznanja v posameznih organizacijah združenega dela in to za prizadevnost delovnih ljudi v tistih sredinah, kjer ustvarjajo in si prizadevajo za bogatejši jutrišnji dan.

Letošnja občinska in ostala priznanja so dobili:

Red za zasluge za narod s srebrno zvezdo:

Pepca Juhant in Mara Šegula.

Red za zasluge so prejeli odlikovanci že na slavnostni seji.

Medaljo za zasluge so prejeli:

Anton Bukovec, Franc Cerar, Ignac Cerar, Jože Česnik, Mile Dedić, Lovro Giovanelli, Janez Grčar, Vinko Grošelj, Franc Jeraj,

Govekar, Konrad Grum, Peter Gubanc, Cilka Janežič, Jože Jerman, Olga Kerč, Jože Kotnik, Terezija Kosec, Jože Kušar, Marjan Lenarčič, Ferdinand Majdič, Jože Merčun, Ciril Mrčun, Andrej Nahtigal, Pepca Nolimial, Anton Pajer, Ivo Pavošević, Ivanka Pajer, Ingo Paš, Jože Per, Slava Perne, Anton Podlipnik, Alojz Podboršek, Pavla Podmiljšak, Gustika Praprotnik, Jože Raspet, Gizela Rihtar, Anton Slovník, Marjan Slatnar, Jože Škofic, Franc Tekavec, Vida Tomažič, Slavko Vodlan, Marija Vreber in Franc Zorman.

V imenu nagrajencev se je zahvalil tovariš Nace Vodnik in med drugim dejal:

„Resnično smo prijetno presenečeni, ko prejemamo ta priznanja za svoje delo. Prepričan sem, da nismo samo ponosni na opravljeno delo, ampak se zavedamo tega, da družba pričakuje od nas še nadaljnjega plodnega delovanja. Prepričan sem, da bomo prejeta priznanja povsem opravičili in da se bomo skupaj z drugimi prizadevali za še lepši jutrišnji dan.“

K.

Zapisnik slovesne in delovne seje občinske skupščine v mesecu juliju

Slovesna seja občinskih skupščin Domžale in Kamnik, 26. 7. 1975 v počastitev praznika obeh občin je bila slovesnost, ki je še povečala slovesno vzdušje praznovanja 30-letnice naše svobode in graditve nove socialistične samoupravne družbe, 25-letnice razvoja delavskega samoupravljanja, in ki

je bila tudi sredi razprav in prizadevanj za dosledno uresničitev načel nove ustave in sklepov zveze komunistov pri odstranjevanju preprek in težav, ki ovirajo naš gospodarski in družbeni razvoj. To je v slavnostnem govoru med drugim poudaril tudi predsednik občinske skupščine Kamnik.

Delegati obeh občin in gostje so se v velikem številu udeležili slavnostne seje v hali Komunalnega centra v Domžalah

IZ SPOMINOV

KDO JE BIL MORAVŠKI MILAN?

Namen teh vrstic ni v tem, da bi napisali življenjepis o človeku in borcu naše revolucije, ampak v tem, da ob odkritju njegovega doprsnega kipa, ki bo 14. septembra v Moravčah, povemo nekoliko besed o Milanu. To potrebo čutimo kot njegovi nekdanji sodelavci začasa okupacije in zaradi tega, da bi ga spoznala zlasti mladina, ne samo Moravske doline, ampak širšega območja.

Milan Janežič – MORAVŠKI MILAN, se je rodil 9. septembra 1922. leta v Moravčah. Po končani osnovni šoli je obiskoval Bežigrasjo gimnazijo v Ljubljani, kjer ga je doletela tudi okupacija. Milan je kot maturant pripadal razredu, v katerem so se takoj ob okupaciji uprli uvajanju italijanskih fašističnih šolskih metod med mladino. Milan je zapustil knjigo in se priključil polhograjsko-dolomitskim partizanom odločen, da se s puško bori proti okupatorju. V začetku leta 1942 je bil Milan poslan na ilegalno delo v Moravško dolino. Od takrat ni več Milan Janežič, ampak v pravem pomenu besede MORAVŠKI MILAN, kajti kot ilegalni delavec se pojavi v Moravčah, Tustanju, Javorščici, Vrhpolju, Domžalah, Krtini, Rodici, povsod tam, kjer je bilo potrebno organizirati odpor proti okupatorju in domačim izdajalcem.

Iz Milana je izžareval zanos, predanost pravični stvari revolucije, skromnost, hrabrost, premišljenost in še vse druge pozitivne lastnosti, borca – revolucionarja. Te lastnosti so vplivale na mlade, ki so se borili in te lastnosti je potrebno poudarjati tudi sedaj, ko govorimo o tradiciji NOB.

Leta 1943 je Milan postal sekretar rajonskega komiteja KPS za domžalsko območje, član okrožnega komiteja KPS Kamnik in član OF za kamniško okrožje. Istočasno je bil zadolžen tudi za delo v Protifašistični ženski zvezi za kamniško okrožje. Zgodovinski podatki kažejo, da je bila ravno v tem času družbenopolitična dejavnost v kamniškem okrožju močno razvita. Novembra 1943. leta je bil Milan določen za slušatelja partijske šole v Cerknem, kjer je bil ob znanem napadu tudi ranjen.

Po ozdravljenju je prevzel dolžnost pomočnika političnega komisarja Škofjeloškega partizanskega odreda. Na tej dolžnosti je uspešno razvijal organizacijsko delo v odredu in tudi na terenu. Na enem izmed takih obiskov je bil ranjen in po mučenju ubit in skrivnostno zakopan s strani ubijalcev.

Lik Milana je vstal v spominih mnogih borcev. Kaj so zapisali o Milanu nekateri, lahko vidimo iz naslednjega:

Jože VIDIC:

„Moravški Milan je bil hraber

Milan Janežič – Moravški Milan

ilegalec, partizan, ki je v boju za svobodo žrtvoval svoje življenje.“

ZUPANČIČ Franc-Marjan, nekdanji sekretar okrožnega komiteja KPS Kamnik:

„Milana sem spoznal že v letu 1942, ko je deloval kot aktivist OF v Moravški dolini. Julija 1943, ko sem postal sekretar okrožnega komiteja Kamnik, sem v Milanu dobil zvestega in aktivnega sodelavca, posebno še zaradi tega, ker je bil sekretar rajonskega komiteja KPS za domžalsko območje in bil hkrati tudi član okrožnega komiteja KPS Kamnik. Omenim naj naslednjo zanimivost. Ko je Milan v letu 1943 v Domžalah podnevi sredi fašistične postojanke kaznoval dva izdajalca, mi je poslal kratko sporočilo: „Uspešno sem opravil z dvema izdajalcema, porabil sem le dva naboja, Milan.“

Nekoč ga je peljal neki Kamničan z avtomobilom v Moravško dolino. V bližini Kamnika bi se skoraj prevrnila, ker je avtomobilu odletelo kolo. Mimo sta pripeljala dva nemška policista in pomagala namestiti kolo. Milan je ostal hladnokrven in pripravljen na boj, če bi zahtevali od njega osebno izkaznico. Milanova poročila so bila kratka, vendar so v celoti zajemala razmere v njegovem rajonu. Opisoval je število sovražnikovih vojakov, aktivistov in odborov OF, količine materiala, s katerim je razpolagala tedaj tajna ljudska oblast.“

KOKALJ Slavko-Dominik se spominja naslednje:

„V Moravčah je bila takoj po okupaciji nastavljena nemška učiteljica, ki je poučevala v osnovni šoli v Moravčah in na Vrhpolju. Prebivalstvo Moravske doline je nemško učiteljico imenovalo „Korenčkova Nežka“. Ta je morala potovati tudi na Vrhpolje. V začetku leta 1942 jo je Milan nekega dne pričakal v gozdu nad Moravčami, se ji predstavil kot predsednik OF in ji dejal, da ne sme več poučevati v nemškem je-

ziku. Od tedaj dalje na Vrhpolju ni bilo več nemškega pouka.“

Rozka LOVRINC se spominja naslednjega:

„Milan je v letih 1942 in 1943 bil šestkrat pri naši družini na Vrhpolju. Dobila sem vtis o skromnem partizanu, zelo delavnem in vedno zainteresiranem za položaj v vasi, za delo aktivistov in za delo organizacije SKOJ. Vedno si je zapisoval vrsto stvari, ki so bile zanimive za partizane.“ Rozka pripoveduje, da jo je velikokrat poslal v Moravče, kamor je njegovemu očetu nosila pošto. To pošto je skrivala pod plaščem na kolesu.

Milana se spominjajo tudi Štefan Cerar iz Stegen v Moravški dolini, Ivan Repanšek iz Domžal, in Slavko Kokalj-Joško. Vsi se spominjajo njegovega dela na območju Moravske doline in Domžal, predvsem pa njegovih sestankov, ki jih je imel v Javorščici pri Moravčah. Njegova dejavnost je potekala vse od leta 1942 dalje in mnoge drzne akcije, ki so jih izvajali ilegalci, so bile povezane z njegovo dejavnostjo. Tako je bila povezana tudi akcija v

tedanjo tovarno „Polak“, sedanji TOKO, ko so sredi popoldneva naložili cel kamion usnja in ga prepeljali v skrivališče. To usnje je bilo pozneje razdeljeno domžalskim čevljarjem, ki so izdelovali obutev za borce NOV. Slavko Kokalj-Joško v svojih spominih pravi, da je dobil vtis, da Milan ni bil velik vojak, vendar pa dober ilegalni delavec in spreten organizator. S svojim delom je veliko pomagal ljudem, ki so se borili v partizanskih enotah.

To so nekatere pripovedi iz sicer že obledelih spominov, ki jih o Milanu pripovedujejo borci in aktivisti v Moravški dolini. Milan je dal svoje mlado življenje za stvar revolucije in za boljšo prihodnost.

Po 30. letih lahko rečemo, da je bilo njegovo delo plodno, da je ostal zvest idealom in revoluciji ter idejam NOB. Tako je Milanu njegov soborec Oto Vrhunc posvetil naslednjo pesmico:

„Čuj Milan, rošče bomo spet sadili, lučko novo ti kupili, slano bo spomlad vzela, ko v Dolomitih travca spet bo zelenela.“

Kokalj Slavko-Joško

Iz Doba nam pišejo

PRAZNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI

7. avgusta smo občani in delovni ljudje Krajevne skupnosti Dob prvič praznovali svoj krajevni praznik. 1941. leta je bil na ta dan pri Hrastovcu eden izmed prvih spopadov partizanov s sovražnikom v naši okolici in sploh prvi v naši Krajevni skupnosti. Vse dni praznovanja so bile hiše svečano okrašene z zastavami, občani pa so se kar v precejšnjem številu udeleževali slovesnosti.

Praznovanje se je začelo 7. avgusta s svečano sejo krajevne skupnosti v gasilskem domu. Delegati temeljne delegacije, interesnih skupnosti, člani sveta, komisij, krajevne konference SZDL, delegati družbenopolitičnih organizacij in društev smo se v velikem številu zbrali in med nami pozdravili sekretarja OK SZDL tov Stoparja, predstavnico SOB tov. Ivkovičev, predsednika OO ZZB NOV tov. Avblja, predstavnike sosednjih krajevnih skupnosti in druge. Po uvodnih besedah predsednika KK SZDL je zbranim spregovoril predsednik KS, ki je opisal dosedanje delo in uspehe Krajevne skupnosti Dob, ki je zelo mlada, saj obstaja komaj dobro leto. V svojem govoru je opisal tudi delo in prizadevanja družbenopolitičnih organizacij in društev v naši krajevni skupnosti in obenem vse prisotne povabil, naj se udeležijo tudi ostalih slovesnosti ob krajevnem prazniku. Po končani slavnostni seji je bila v prostorih krajevne skupnosti odprta razstava „KRAJEVNA SKUPNOST DOB IN OKOLICA MED NOB“, ki so jo ob sodelovanju s foto-kino klubom MAVRICA pripravili člani osnovne

organizacije Zveze socialistične mladine Slovenije Dob. Ob otvoritvi so mladi pripravili tudi krajši kulturni program. Poleg fotografij in dokumentov iz NOB je bilo na razstavi prikazano tudi delo prosvetnokulturnega društva Jožef Virk, gasilskega društva in nogometnega kluba. Razstava je bila odprta do nedelje in jo je obiskalo precej ljudi iz Doba in okolice.

Zvečer je bil v mladinski sobi v gradu Češenik svečan sprejem mladih v Zvezo socialistične mladine, katerega so se udeležili predstavniki družbenopolitičnega življenja v KS Dob, tov. Avbelj Franc-Lojko in drugi.

Izkaznice in značke je vsem mladinkam in mladincem, bilo nas je okoli 60, podelila sekretarka OK ZSMS tov. Justi Smrdelj. Po sprejemu je mladim spregovoril narodni heroj Lojko, ki je mladincem zaželel veliko uspehov pri njihovem nadaljnjem delu, obenem pa povedal tudi dogodek iz NOB, ob katerem je mlade spomnil na dogodke izpred 30 in še več let. Za njim so spregovorili tudi drugi gostje. Po sprejemu je bil v mladinski sobi ples.

Slovesnosti so se nadaljevale v soboto, ko je bilo odprto prenovljeno nogometno igrišče in nogometna tekma med TOZD Mlinostroj in veterani Doba, ki se je končala neodločeno.

Svoj prispevek k praznovanju praznika KS Dob so dali tudi vaščani Češenika, ki so v soboto s prostovoljnimi delom posuli cesto do Doba, najmlajši pa so odigrali „tapravo“ nogometno tekmo.

(Nadaljevanje na 5. strani)

(Nadaljevanje s 4. strani)

Zmagali so pionirji iz Črnela, zanimivo pa, da si je tekmo ogledalo kar precej staršev in sosedov.

Ob 18,30 uri je bila krajša slovesnost pred gasilskim domom, ko je zbranim spregovoril predsednik gasilskega društva Dob tov. Rihtar, gasilci pa so položili venec pred spominsko ploščo. Nato se je povorka, v kateri so bili poleg gasilcev tudi nogometaši s prižganimi bakljami, premaknila k spomeniku padlih, kjer so prižgali žaro, govor pa je imel predsednik KO ZZB tov. Sušnik. Po krajšem kulturnem programu, v katerem je sodeloval pevski zbor iz Domžal in člani osnovne organizacije ZSMS, smo se napotili na Močilnik.

V letnem gledališču, ki so ga s prostovoljnimi delom napravili vaščani sami, je prosvetno kulturno društvo Jožef Virk pripravilo recital in partizanski skeč, nato pa je bil še ognjemet. Po končanem programu je bilo tovariško srečanje.

V nedeljo zjutraj se je pred gasilskim domom zbralo veliko ljudi, med njimi predstavniki vseh organizacij in društev, mladina in pionirji, ki so z zastavami in prapori odšli na Hrastovec, prizo-

rišče spopada partizanov s sovražniki, v katerem so sodelovali tudi borci iz naše KS. Ob 10. uri je bilo tu zborovanje, najprej je spregovoril predsednik KK SZDL, ki je pozdravil vse navzoče, nato pa predal besedo slavnostnemu govorniku tov. Avblju, ki je opisal dogodke pred 34. leti. Po govoru in pozdravu predsednika krajevne skupnosti, je krajevna organizacija Zveze združenj borcev razvila svoj prapor, nato pa je bil kulturni program, v katerem so sodelovali učenci osnovne šole, mladinci in harmonikarji. Po kulturnem programu je bilo tovariško srečanje s piknikom, na katerem so se zopet srečali nekdanji udeleženci bitke na Hrastovcu, nekdanji drugi borci, mladina in ostali.

Tisti občani pa, ki so ostali v Dobu, ki je bil v teh dneh praznično okrašen z zastavami, so si lahko ves dan ogledovali razstavo, ko pa se je ta ob 19. uri zaprla, je bilo tudi konec slovesnosti ob prvem prazniku krajevne skupnosti Dob.

Vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi slovesnosti ob prazniku KS Dob, se v imenu vseh občanov in delovnih ljudi KS iskreno zahvaljujemo.

Vera Grošelj

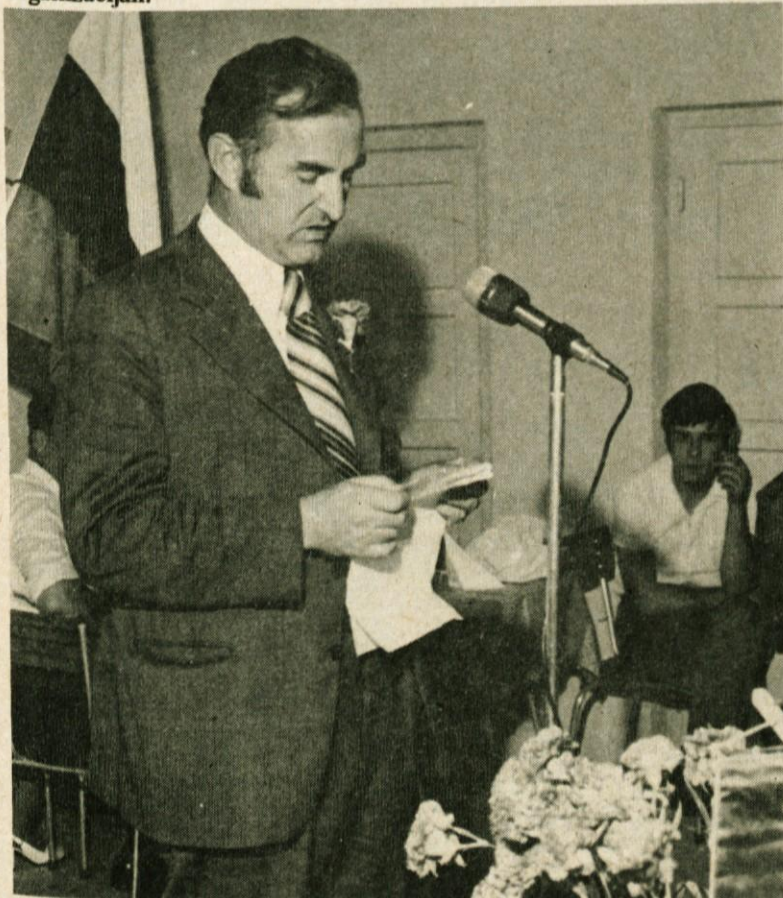
Turistično društvo Domžale je ob praznovanju 30-letnice osvoboditve podelilo priznanja prvoborcem, ki živijo v naši občini. Na sliki vidimo predsednika Turističnega društva Franca Gašperina, ki izroča priznanje prvoborcu tovarišu Borisu Lenčku-Igorju

Iz naših kolektivov

OB 15-LETNICI „TERMIT“ DOMŽALE

V začetku julija je delovni kolektiv TERMIT Domžale praznoval 15-letnico svojega obstoja. Slavje je bilo povezano z Dnevom rudarjev in v sklopu proslav ob 30-letnici osvoboditve in 25-letnici samoupravljanja.

Kolektiv se je zbral v dvorani kulturnega doma v Kandršah pri Moravčah. Dvorana je bila polna, saj je svečanosti prisostvovalo kar 160 delavcev. Po uvodnih govorih predsednika skupščine Jerneja Leniča in direktorja Janeza Otrina, so bila podeljena priznanja dolgoletnim delavcem tako za delo v podjetju, kot za delo v družbenopolitičnih organizacijah.

Direktor delovne organizacije TERMIT Domžale tovariš Janez Otrin med slavnostnim govorom ob zborovanju kolektiva

Predsednik tov. Lenič je v svoji čestitki poudaril, da pomeni razvoj kolektiva velik pomen za občino, saj so prizadevanja kolektiva močno povezana z gospodarstvom same občine. Ko je govoril o delu kolektiva, je dejal:

Nekateri vaši indeksni pokazatelji primerjave začetnega 1960. leta z letom 1974 so resnično vredni priznanja in pozornosti. Povečanje zaposlenih za 39,5 % je v 15. letih povečalo celotni dohodek za 977 %, sklade za 533 % in produktivnost na zaposlenega ste povečali za 149 %. To so smeli in pogumni koraki razvoja, ki vam široko odpirajo vrata tudi v bodočnost.

Vsi skupaj, kar nas živi na ozemlju Jugoslavije, praznujemo letos 30-letnico osvoboditve. Kdoroli je preživel gorje vojne, si je ne želi nikoli več. Tako poln groze in trpljenja je bil čas fašistične okupacije, da doživljamo veličino svobode danes prav tako živo in veličastno, kot pred 30. leti. In prav je tako! Prav je, da to obletnico obdržimo vedno mlado, kajti minula vojna nas vedno znova opominja, da je svoboda draga, saj jo je s krvjo plačalo 1.700.000 žrtev. Zato jo bomo varovali, jo čuvali in branili organizirani v nepremagljivi sili SLO, kjer sodelujemo in se združujemo vsi od najmlajših do najstarejših, vsi, ki ljubimo rodno zemljo, vsi ki nam je svoboda sveta in dragocena.

Čestitam vam ob prazniku rudarjev.

Rudar je simbol revolucionarja, borca za pravice, ki gredo iz dela, simbol delavca, ki premaguje največje težave, da doseže uspeh. Tudi vam želim v bodoče mnogo delovnega elana in velikih delovnih uspehov.

In končno naj vam izrečem čestitke ob 25-letnem jubileju delavskega samoupravljanja, ki je velika pridobitev revolucije.

Ko včasih razmišljamo, od kod energija in moč za tako velik napredek v naši domovini, si preredko povemo, da je to sila in moč naših delovnih ljudi. Ni je naloge in težave, ki je ne bi rešili, če so se za to odločili tisti, ki delajo. In prav v tem dogovarjanju, pripravljanju programov in načrtov, skupnem delu in odločanju je silna moč samoupravljanja. To je nepremagljivo orožje delovnih ljudi, ki ga moramo negovati in razvijati, da bo prav vsak delavec zaveden, aktiven, prizadeven in ustvarjalen član delovnega kolektiva, resnično pravi samoupravljelec, ki odloča o svojem delu in življenju.

To pa je zelo odgovorno delo, saj si kujemo našo bodočnost, za katero vsi želimo, da bo mirna, ustvarjalna in srečna.

Zato se tisti, ki smatrajo samoupravljanje samo za svojo pravico, ne pa za svojo dolžnost in odgovorno delo, ne zavedajo te silne moči in orožja.

Prepričan sem, da se v „Termitu“ tega zavedate, to

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

pričajo vaši doseženi rezultati, pa tudi vaši načrti ustanavljanja TOZD dokazujejo pravilnost vašega razvoja.

Nadalje je tov. predsednik opozoril na problem uvoza in izvoza ter opozoril na posamezne negativne pojave, ki se kažejo v našem gospodarstvu. Izhajal je iz tega, da bodo potrebni trdi gospodarski ukrepi, ostre prepovedi in kontrole uvoza, kar bo ponekod povzročilo tudi težave. Ko je govoril o investicijah je med ostalim poudaril.

„Drugó področje naših slabosti so investicije, kjer smo imeli prevelike apetite, pa premalo ustvarjenega denarja. Kreditiranje in medsebojno zadolževanje nas ne rešuje iz te situacije. Kratkoročne in brezmišelné so misli, da nas bodo reševale neopravičeno povišane cene, ki neprenehoma botrujejo nemogoči inflaciji.

Ko se srečamo s temi težavami, hitro iščemo krivca, ki naj tudi napake odpravi. Hitro obtožimo, da je temu kriva država, samoupravljanje, občina in ne vem kdo še. Toda vse smo mi, vsi skupaj smo država, občina in samoupravljavci, mi smo tisti, ki se ne držimo medsebojnih dogovorov, sporazumov in želimo in hočemo več,

kot smo sposobni narediti. Zato moramo vsak pri sebi napraviti pošten obračun in zahtevati in narediti to, kar zmoremo. Za vse nas v tej resni gospodarski situaciji (ki ni samo pri nas, ampak tudi drugod v svetu) prav gotovo velja: varčujmo na vseh področjih našega dela in življenja in organizirajmo se tako, da bomo več in bolje delali.

Mislím, da ima vaš kolektiv pri vsem tem veliko srečo pa tudi odgovornost. Srečo, ker imate osnovno surovino v nederjih domače zemlje, odgovornost pa zato, ker morate vložiti vse sile v modernizacijo in razširitev vaše proizvodnje, da boste čimveč vašega blaga tudi izvažali in s tem pomagali izravnati zunanjetrgovinsko bilanco. Prepričan sem, da boste vložili v to ves svoj trud, kot ste ga pred 15. leti, ko ste skoraj iz nič začeli.

Dovolíte mi, da se vam v imenu skupščine občine najlepše zahvalim za vašo pomoč in sodelovanje pri reševanju naših skupnih občinskih problemov, saj je vaš kolektiv imel vedno polno mero razumevanja. S poglobljenimi samoupravnimi socialističnimi odnosi in dobro voljo sem prepričan, da bomo tudi v bodoče sposobni rešiti vse težave, predvsem pa ohraniti mir in svobodo.“

B. S.

URESNIČEVANJE USTAVE

USTANAVLJAMO KOMUNALNO SKUPNOST

S sprejetjem nove Ustave, so bili dani vsi pogoji, da se interesi organizacij združenega dela, občanov in drugih uresničujejo v samoupravnih interesnih skupnostih.

V naši občini je bilo ustanovljenih že več skupnosti kot npr. za zdravstvo, kulturo, telesno vzgojo, stanovanjsko izgradnjo itd.

Sedaj pa se ustanavlja Komunalna samoupravna interesna skupnost ali pisano skrajšano KSIS.

Pripravo za ustanovitev KSIS je poverila občinska skupščina prejšnjega sklica posebej imenovanemu iniciativnemu odboru za ustanovitev te skupnosti.

Delo odbora je bilo omogočeno šele z izdelavo predloga republiškega zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena, ki naj bi bil sprejet v najkrajšem času v republiški skupščini. Imenovani predlog zakona obravnava temeljna določila o pravicah in dolžnostih s tega področja. Da je bil ta zakon neobhodno potreben, priča podatek, da so ustanovili KSIS le v petih slovenskih občinah.

Ker so določila, ki jih vsebuje predlog zakona, osnova za samoupravne odnose tako v komunalnih podjetjih, kakor tudi v KSIS naj zaradi obsega gradiva podam le najvažnejše in še te v skrajšani in prirejani obliki.

Zakon razlikuje dve vrsti samoupravljalcev in sicer so to na eni strani uporabniki komunalnih

storitev, kot npr. organizacije združenega dela, Krajevne skupnosti, občani itd., na drugi strani pa ponudniki komunalnih uslug (komunalna podjetja v nadaljnjem besedilu imenovani izvajalci).

Važno je določilo, ki našteva, katere komunalne dejavnosti se štejejo za komunalne dejavnosti posebnega družbenega pomena. Te so navedene v priloženem osnutku družbenega predloga v izhodiščih za ustanovitev KSIS in jih zato tu ne navajam.

Občinska skupščina pa lahko z odlokom določi tudi kakšno drugo dejavnost, ki ni naštetá v seznamu dejavnosti, vendar s pogojem, da je njeno trajno delovanje neobhodno potrebno za življenje in delo občanov.

Ker so vse te dejavnosti posebnega družbenega pomena, so temu primerno postavljeni tudi samoupravni odnosi.

Tako uporabniki, kot izvajalci imajo pravico odločati tako v komunalnih organizacijah, kakor tudi v KSIS in to na popolnoma enakopravni osnovi. Tako ne morejo biti preglasovani niti uporabniki niti izvajalci. Kot osnovni princip usklajevanja interesov med enim in drugim je dogovarjanje. Če pa kdaj do tega ne pride niti po usklajevalnem postopku, potem to začasno uredi občinska skupščina na predlog svojega izvršnega sveta.

V komunalnih organizacijah so predmet skupnega odločanja (uprabniki in izvajalci) npr.:

— srednji in dolgoročni programi

- razvoj posameznih komunalnih dejavnosti,
- investiranje objektov,
- pogoji in načini opravljanja posameznih komunalnih storitev,
- razpolaganje s komunalnimi objekti,
- cene komunalnih storitev,
- statut komunalne organizacije itd.

Občani krajevnih skupnosti bodo lahko še naprej reševali komunalne probleme na področju KS z organizacijo opravljanja specifičnih dejavnosti, z zbiranjem sredstev za gradnjo komunalnih objektov.

Enako lahko krajevna skupnost opravlja zadeve na področju komunalnih dejavnosti po svojih organih.

Da bi skupno in enakopravno odločali o vseh zadevah komunalnega gospodarstva, uporabniki in izvajalci ustanovijo s samoupravnim sporazumom komunalno skupnost.

S samoupravnim sporazumom se določijo naloge skupnosti. Začne pa veljati, ko ga potrdi še občinska skupščina.

Komunalna skupnost se praviloma ustanovi glede na potrebe in interese uporabnikov komunalnih storitev za eno ali več po naravi sorodnih dejavnosti npr. vodovod in kanalizacija, za območje posamezne ali več krajevnih skupnosti, za območje ene ali več občin.

Komunalno skupnost upravlja skupščina. Ta se sestoji iz zbora uporabnikov in zbora izvajalcev. Skupnost sprejema odločitve na podlagi enakopravnega odločanja obeh zborov. Delo skupnosti je določeno s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi s statutom skupnosti. Če se odbora ne moreta sporazumeti za kakšno zadevo, potem to začasno uredi občinska skupščina.

Skupnost sodeluje z drugimi skupnostmi na področju urejevanja skupnih zadev (npr. s stanovanjsko skupnostjo itd.).

S samoupravnim sporazumom se določi število delegatov uporabnikov v posamezni komunalni organizaciji ter način, kako delegirajo posamezne krajevne skupnosti in organizacije združenega dela svoje delegate. Način sodelovanja delegatov uporabnikov se uredi v statutu komunalne organizacije.

Občinska skupščina lahko predpiše s svojim odlokom:

- obvezno uporabo in obvezno plačilo posameznih komunalnih storitev in proizvodov;
- obvezen prispevek uporabnikov komunalnih storitev za izgradnjo posameznih komunalnih naprav ali za financiranje posamezne komunalne dejavnosti, če sredstva za te namene niso zagotovljena v okviru komunalne skupnosti oziroma krajevne skupnosti;
- obvezno ustanovitev komunalne skupnosti;
- obvezno združevanje komunalnih organizacij v poslovne skupnosti.

Občinska skupščina daje so-

glasje k srednjeročnim in dolgoročnim programom razvoja komunalnih skupnosti v občini ter nadzoruje zakonitost dela komunalnih organizacij in komunalnih skupnosti.

V cenah za posamezne komunalne storitve morajo biti zajeti naslednji stroški:

- amortizacija objektov in naprav;
- redno in investicijsko vzdrževanje objektov, naprav in delovnih sredstev in drugi materialni stroški komunalne organizacije;
- sredstva za razširjeno reprodukcijo objektov in naprav;
- osebni dohodki in sredstva za skupno porabo za delavce v višini samoupravnega sporazuma;
- pogodbene, zakonske in samoupravno dogovorjene obveznosti komunalne organizacije.

To so torej v skrajšani in prirejani obliki podana najvažnejša določila predloga Zakona o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena.

Besedilo samoupravnega sporazuma je možno sestaviti šele na podlagi sprejetih izhodišč za ustanovitev KSIS. Tudi ta izhodišča se sprejmejo z družbenim dogovorom. Za razliko od sporazuma lahko tega sprejmejo družbenopolitične organizacije in izvršni svet občinske skupščine ali občinska skupščina z odlokom. Iniciativni odbor za ustanovitev KSIS je izdelal osnutek družbenega dogovora o izhodiščih za ustanovitev KSIS v občini Domžale in ga predložil družbenopolitičnim organizacijam in izvršnemu svetu občinske skupščine v sprejem.

Ko bo ta sprejet, se bo nadaljevalo delo odbora na sestavi predloga samoupravnega sporazuma za ustanovitev KSIS in statuta.

Želeti je, da naj bodo vse razprave za ustanovitev KSIS čim bolj stvarne tako, da bomo ustanovili tako skupnost, ki bo sredstva racionalno uporabila in da bomo vsi, ki živimo v tem prostoru, zadovoljni z njenim delom.

Predsednik
iniciativnega odbora za ustanovitev
KSIS

Stane OMAHNA, dipl. ing.

Ali bo nova komunalna skupnost poskrbela tudi za to, da v naših krajih ne bomo več gledali kar vidimo na sliki

Delavci pri zasebnih delodajalcih so se organizirali v sindikat

V četrtek, 26. junija 1975, so se zbrali delavci, zaposleni pri zasebnih delodajalcih na ustanovnem občnem zboru osnovne organizacije sindikata. Udeležba in zanimanje za sindikat je potrdilo dejstvo, da delavci, zaposleni v zasebnem sektorju, doslej niso imeli nobene možno vključiti se v reševanje njihovih življenjskih in delovnih pogojev, zato je tem bolj pomembno to, daso si z ustanovitvijo svoje osnovne organizacije sindikata ustvarili pogoje in možnost enakopravnega vključevanja v družbenopolitično delo, s tem pa bodo njihovi problemi in interesi prišli bolj do veljave kot doslej.

Na občnem zboru je razprava potekala o vlogi, organiziranosti in nalogah sindikata s posebnim poudarkom na organiziranosti in delovanju osnovne organizacije sindikata, o osnutku nove kolektivne pogodbe, ki vsebuje delovna razmerja med delavci in zasebnimi delodajalci. Precej pripomb je bilo izrečenih na sedanji sistem reševanja stanovanjskih problemov, se pravi delavcev, zaposlenih pri zasebnih delodajalcih, ki doslej niso imeli pravice pridobiti kredita zreševanje

svojih stanovanjskih problemov ter so tako v neenakem položaju z delavci, ki so zaposleni v družbenem sektorju. Tudi izobraževanju ob delu je nujno posvetiti več pozornosti kot doslej, zlasti pa preko sindikalne organizacije spodbuditi med delavci zanimanje za pridobivanje splošne strokovne izobrazbe posebno še zato, ker sredstva za izobraževanje niso problem, kot je na zboru poudaril predsednik upravnega odbora sklada za izobraževanje tov. Janko Naglič.

Na občnem zboru so izvolili tudi izvršni odbor, insicer: Antona Škerlep, Rudija Osredkar, Rudija Albert, Dušana Januša, Zajc Leona, Lamberšek Dušana, Skok Tineta, Hace Karla, Lenček Janeza, Žibert Slavka, Sitar Minko; nadzorni odbor pa so izvolili: Omahn Henrika, Fajfar Janeza in Štifter Mrijo.

Vsa obravnavana vprašanja na občnem zboru so sestavni del letnega delovnega načrta osnovne organizacije sindikata, katera bo izvršni odbor tudi konkretiziral in poskrbel ob sodelovanju ostalih delavnikov za njihovo realizacijo.

Delovno predsedstvo ob ustanovitvi sindikata delavcev pri zasebnih delodajalcih

Na občnem zboru delavcev pri zasebnih delodajalcih je bil ustanovljen sindikat teh delavcev in živahna razprava o kolektivni pogodbi

Medsebojno sodelovanje

DELEGACIJA ZVEZE ENERGETIKOV

DOMŽALE-KAMNIK

NA OBISKU PRI POBRATENI PODRUŽNICI SOMBOR

V OBČINSKEM POROČEVALCU smo nedavno poročali, da sta se dve strokovni organizaciji pobratili v Domžalah

To pobratenje je vezano na skupno sodelovanje na področju strokovnega izobraževanja energetskega kadra, kakor tudi izmenjave strokovnih izkušenj v energetskih postrojenjih.

Pobratena podružnica zveze energetikov Sombor je tako povabila delegacijo iz podružnice Domžale-Kamnik, da naj skupno s predstavniki družbenopolitičnih organizacij obeh občin obišče Sombor za tri dni. Tako so bili poleg energetikov vabljeni sekretar komiteja Občinske konference ZKS Domžale, kakor tudi predsednik odnosno sekretar Občinske konference SZDL Domžale in Kamnik. Žal pa se zaradi zavzetosti navedeni predstavniki niso mogli udeležiti tega tridnevnega bivanja in sodelovanja z predstavniki mesta Sombor.

Tako je na obisk odšla šestčlanska delegacija energetikov iz podružnice Domžale-Kamnik; med nami pa je bil tudi naš član energetik dolgoletni občinski odbornik ter sedanjí predsednik KS Jarše tov. Jože Knep. Iz kamniške občine pa je bil navzoč predsednik podružnice Domžale-Kamnik ter občinski odbornik tov. Ivan Nagršek. Ta sestav delegacije je delno omogočil, da smo lahko razpravljali s predsedniki družbenopolitičnih organizacij mesta Sombor o delu in razvoju posameznih gospodarskih panog, kakor tudi o splošno jugoslovanski energetski krizi.

Prvi dan bivanja v Somboru smo bili sprejeti pri predsedniku mestne skupščine ob navzočnosti sekretarja mestne konference ZK in predsednika konference SZDL Sombor. Po njihovem programu, ki je predvideval za ta pogovor pol ure, ta pa se je zaradi široke obojestranske razprave zavlekel na uro in pol. Ob zaključni razpravi smo bili enotnega mišljenja, da nam se nujno potrební energetski kader izobražuje po enotnem sistemu, katerega bo določil zakon o energetskem osebju za celotno SFRJ.

Po odhodu iz mestne skupščine pa smo odšli na strokovni ogled moderne tovarne sladkorja „Crvenka“, v kateri

smo si ogledali energetska postrojenje, na kar je sledil ogled proizvodnega procesa tovarne. Ta moderna tovarna ima dejansko letno 100 efektivno uspešnih delovnih proizvodnih dni, t. j. za časa sezone sladkorne pese. Dnevna predelava te surovine, katera pa je v okolici tovarne, nam je bila v začetku neverjetna, saj 150 vagonov sladkorne pese res ni malenkost v enem dnevu predelati.

Po dokončni ugotovitvi in razpravi pa smo le videli učinek njihovega dela, da je realen njihovim izjavam. Ozračje v okolici tovarne je neznosno, ter mislim, da imamo v naši domžalski občini, kljub velikem negodovanju, zrak in okolico še res lepo in zavidljivo napram njihovemu področju.

Naslednji dan smo si ogledali najodobnejši mesni kombinat v Bački Topoli, oddaljen 70 km od Sombora, kjer smo poleg energetskih naprav, predvsem hladilnih in sušilnih, videli res moderno klavnico in predelovalnico mesnih izdelkov. V tem kombinatu je dnevni zakol v 8 urah 600 prašičev in 200 glav goveje živine. Ta sodobna tovarna pa se bo v kratkem še razširila v kooperaciji z neko ameriško družbo tako, da bo njihova proizvodnja 100 % večja, saj bo po povečanju in rekonstrukciji njihov dnevni zakol 1200 prašičev in 400 glav goveje živine. Zanimivo pa je to, da vsa živino za potrebe kombinata dobijo v neposredni bližini ter tako rešujejo probleme zaposlitve lastne delovne sile.

Sledil je ogled rečnega kanala Donava-Tisa-Donava, pri katerem smo pa na srečo prišli ravno v času, ko je priplula ladja ter smo tako lahko videli prevoz iz nižje v višjo vodno gladino, t. j. prevoz preko vodnega mostu. Prehod ladje preko vodnega mostu je zelo hiter, saj vse skupaj traja le 15 minut, da uravnajo vodno gladino v smeri plovbe. Vse zapornice s črpalnimi postajami in komandnimi pultji pa je izdelava mariborske Hidromontaže.

Ob zaključku obiska v Somboru smo še razpravljali o skupnem strokovnem sodelovanju ter povabili predstavnike družbenega življenja mesta Sombor, da nas obiščejo v septembru.

Jože Flerin

OBJAVA

Tovarna usnja Kamnik s svojimi temeljnimi organizacijami USNJARNA, USNJENA KONFEKCIJA in INDUSTRIJA PLASTIČNE OBUTVE IN GALANTERIJE vabijo k sodelovanju:

- delavce in delavke za priučitev za dela v Usnjarni.
Osebni dohodek 2.100 do 2.600 din;
- kvalificirane šivilje ali krojače za dela v usjnjeni konfekciji.
Osebni dohodek 2.400 do 2.800 din;
- delavce in delavke za priučitev za dela v usjnjeni konfekciji.
Osebni dohodek 2.000 do 2.400 din;
- delavce in delavke za priučitev za dela v industriji plastične obutve in galanterije.
Osebni dohodek 2.000 do 2.500 din;
- finomehanika v TOZD Konfekciji.
Osebni dohodek ca. 3.100 din;
- snazilko v TOZD Konfekciji.
Osebni dohodek ca. 2.000 din.

Navedeni osebni dohodki predstavljajo neto osnovo brez variabilnega dela, ki je odvisen od rezultata poslovanja TOZD in dela posameznega delavca.

TEKMOVANJE V KOŠNJI

V občini Domžale so v okviru Občinske konference ZSMS Domžale in Emona TOZD Kooperacija mladi tekmovalci organizirani v aktive in sicer Domžale, Črni graben in Moravče. V svojem programu, ki so ga sprejeli spomladi, so imeli tudi organizacijo tekmovanja v košnji, ki so ga v nedeljo, 27. julija, tudi uspešno izvedli.

Čeprav je bilo ves teden precej slabo vreme, je v nedeljo le posijalo sonce. V bližini gradu Češenik so bile že začrtane in pripravljene tekmovalne parcele, v grajskem parku pa že vse nared za slovesno razglasitev rezultatov. Tekmovanja, ki je bilo pod pokroviteljstvom Emone in posvečeno prazniku občine Domžale, se je udeležilo skoraj 40 kmetovalcev iz cele občine, ki so tekmovali v ročni košnji, v košnji s traktorsko kosilnico in z motorno kosilnico. Na tekmovalnem prostoru so se zgodaj popoldne začeli zbirati mladi in stari tekmovalci, nekateri s kosami, drugi s traktorji ali kosilnicami, le malo pa se jih je odločilo, da bodo tekmovali v dveh disciplinah. Najprej so bili na vrsti tekmovalci z motornimi kosilnicami. Ing. Demojzes in Hren, ki sta tudi najbolj zaslužna, da je tekmovanje v redu potekalo, sta razdelila startne številke in ob bučnem navijanju zelo velikega števila gledalcev, se je tekmovanje začelo. Tek-

movalci so vsi po vrsti pokazali precej znanja, še več pa spretnosti in iznajdljivosti, trava je padala, komisija pa je ocenjevala. Komisijo so sestavljali kmetovalci sami in so imeli kar precej dela pri določitvah najboljših. Ni odločal le čas, večjega pomena je bila kvaliteta košnje. Za kosilnicami so prišli na vrsto traktorji, bilo jih je najmanj, zato pa so bili najbolj hitri in najglasnejši.

Za njimi je bil na vrsti najzanimivejši del tekmovanja – košnja s koso, v kateri se je pomerilo 12 tekmovalcev najrazličnejših starosti.

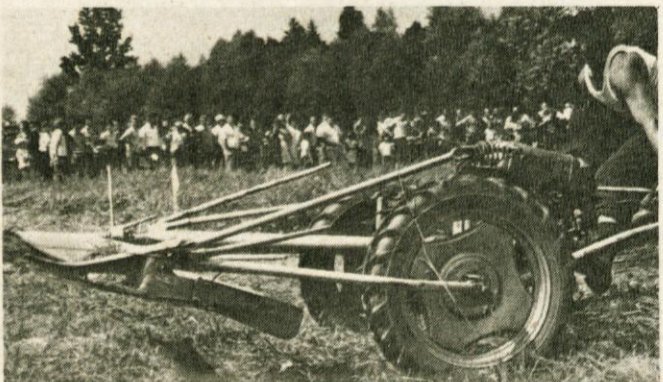
Tu se je pokazalo, da ni dovolj le mladostna zagnanost, temveč da odloča predvsem izkušnost. Tako so mladi pobrali dve prvi mesti, pri koscih s koso pa je zmagal starejši tekmovalec. Seštevki točk so pokazali, da je pri koscih s koso najboljši Jaševc Vinko, da zna s traktorjem najbolje in najhitreje kositi Tomaž Nastran in da je pri „motorkah“ zmagovalec Jože Jasenc. Tekmovanje je zelo lepo uspelo, najboljši tekmovalci so dobili praktične nagrade in priznanja, vsi sodelujoči pa knjižne nagrade.

Po proglasitvi rezultatov je bila v grajskem parku veselica, katere čisti dobiček bodo mladi kmetovalci namenili organizaciji ogleda nekaterih naprednih kmetij.

Vera Grošelj

Čeprav stroji opravljajo mnoga kmetijska dela, pa je tekmovalne kosce v Češeniku zbudilo veliko zanimanje med prebivalci

Tudi ročne kosilnice se vedno bolj uveljavljajo, posebno še v hribovitih predelih naše občine

RAZGLAS

Na podlagi 64. in 94. člena zakona o ljudski obrambi (Uradni list SFRJ št. 22/74) bo na območju občine Domžale pregled vseh konj, ne glede na starost, ki jih bo pregledala veterinarska komisija. Pregled bo v času od 15. septembra 1975 do 25. septembra 1975 po naslednjem razporedu:

- 15. 9. 1975 ob 8. do 12. in od 13. do 17. ure v Domžalah v Športnem parku – pri gostišču Repovž za naslednja naselja: Bišče, Brdo, Depala vas, Domžale, Dragomelj, Goričica pri Ihanu, Ihan, Pšata, Mala loka, Prelog, Rodica, Selo, Šent Pavel, Zgornje Jarše, Srednje Jarše, Spodnje Jarše.
- 16. 9. 1975 od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure v Krtini – Krtina 25 – pri gostišču „MOSTNAR“ Petrič za naslednja naselja: Brezje, Brezovica, Dob, Laze, Goričica pri Moravčah, Imovica, Gorjuša, Kokošnje, Krtina, Rača, Račni vrh, Podrečje, Prevalje, Prevoje, Studenec, Škocjan, Vrba, Žeje, Želodnik, Žalog pod Trojico.
- 17. 9. 1975 od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure v Mengšu – Mengeš, Ulica talcev 10 – pri zgradbi EMONA LJUBLJANA za naslednja naselja: Dobeno, Loka pri Mengšu, Mengeš, Topole, Trzin.
- 18. 9. 1975 od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure na Rovih – Rova 16 pri gostišču „PIRC“ za naslednja naselja: Češenik, Dolenje, Homec, Hudo, Jasen, Količevo, Kolovec, Nožice, Preserje, Radomlje, Rova, Stegne, Škerjančev, Turnše, Vir, Vrhpolje, Zagorica, Žiče.
- 19. 9. 1975 od 8. do 13. ure v LUKOVICI – pred krajevnim uradom za naslednja naselja: Brezovica, Čeplje, Dupeljne, Gradišče, Lukovica, Mala Lašna, Obrše, Podgorica pri Zlatem polju, Preserje pri Lukovici, Preserje pri Zlatem polju, Rafolče, Spodnje Praproče, Straža, Šentvid, Trnjava, Trnovče, Videm Zgornje Praproče, Zlato polje.
- 19. 9. 1975 od 14. do 17. ure v Krašnji – Krašnja 31 pri gostišču „PAVLETU“ Štrukelj za naslednja naselja: Kompolje, Koreno, Kranje brdo, Krašnja, Negastrn, Spodnje Loke, Vinje, Vrh nad Krašnjo, Žirovše.
- 20. 9. 1975 od 8. do 13. ure v BLAGOVICI – pred krajevnim uradom za naslednja naselja: Blagovica, Gabrje pod Špilkom, Gorenje, Javorje, Jelša, Korpe, Lipa, Mali Jelnik, Selce, Podsmrečje, Poljane nad Blagovico, Prevoje, Prilesje, Spodnji Petelinjek, Suša, Veliki Jelnik, Vošče, Vranke, Zlatenek, Zgornje Loke, Češnjice nad Blagovico.
- 20. 9. 1975 od 14. do 17. ure v Šent Ožboltu – Šent Ožbolt 4 – pred gospodarskim poslopjem „KROPIVŠEK“ za naslednja naselja: Bršlenovica, Hribi, Podmilj, Prvine, Šent Ožbolt, Trojane, Učak, V Zideh, Zavrh pri Trojanah.
- 22. 9. 1975 od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure v Kraščah – Krašče 1 – pred gostiščem „FRFRAV“ Bergant za naslednja naselja: Dole pri Kraščah, Gorica, Imenje, Krašče, Prikernica, Selo pri Moravčah, Spodnja Javorščica, Spodnje Koseze, Spodnji Tustanj, Stegne, Trojica, Vrhpolje, Zgornja Javorščica, Zgornji Tustanj.
- 23. 9. 1975 od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure v Moravčah – Moravče – Trg svobode 13 pred gostiščem „VESEL“ za naslednja naselja: Češnjice, Dešen, Drtija, Gabrje pod Limbarsko goro, Hrastnik, Hrib nad Ribčami, Katarija, Limbarska gora, Moravče, Mošenik, Ples, Podstrn, Pogled, Rudnik, Selce, Serjuče, Spodnja Dobrava, Spodnji Preker, Velika vas, Žalog pri Kresnicah, Žalog pri Moravčah, Zgornja Dobrava, Zgornji Preker.
- 24. 9. 1975 od 8. do 14. ure v Pečah – Peče pred gostiščem „BUTNAR“ Mal za naslednja naselja: Gora pri Pečah, Križate, Peče, Podgorica, Pretrž, Zgornje Koseze.

Lastnik, ki ne bo privedel konj na pregled, bo kaznovan po določilu 226. zakona o ljudski obrambi.

Skupščina občine Domžale
Oddelek za ljudsko obrambo

organizacija ter o spremembi sedeža komunalne organizacije,

- o spojitvi komunalne organizacije z drugo organizacijo, o pripojitvi k drugi organizaciji, o razdelitvi na več organizacij, o organiziranju temeljnih organizacij združenega dela v sestavi komunalne organizacije, kakor tudi o osamosvojitvi enote komunalne organizacije v samostojno organizacijo ali o pripojitvi take enote k drugi organizaciji (statusne spremembe);
- o razpolaganju s komunalnimi objekti oziroma napravami;

- o cenah za komunalne storitve;
- o standardih za posamezne komunalne storitve;
- o merilih za zadovoljevanje potreb po komunalnih storitvah v primerih, kadar zaradi objektivnih razlogov ni mogoče zadovoljiti vseh potreb (redukcije);
- o imenovanju in razreševanju poslovnih organov komunalnih organizacij;
- o statutih komunalnih organizacij;
- o drugih vprašanih, za katera je tako določeno z odlokom občinske skupščine ali družbenim dogovorom v občini.

5. člen

V občini se ustanovi ena interesna skupnost za vse dejavnosti iz 1. člena. Za posamezne dejavnosti se lahko ustanovijo samoupravne enote.
Pri odločanju o zadevah iz 1. točke 4. člena tega dogovora sodeluje Skupščina občine Domžale s svojimi organi.

Domžale, dne 8. 7. 1975

Za izvršni svet skupščine občine Domžale
Za Občinsko konferenco SZDL Domžale
Za občinski svet sindikata Domžale

Izid III. javnega natečaja

ZA PRIDOBITEV POSOJIL ZA STANOVANJSKO GRADNJO

Izvršilni odbor zbora delegatov samoupravne enote za kreditiranje stanovanjske gradnje je objavil v Občinskem poročevalcu (št. 5, z dne 20. marca 1975) III. javni natečaj za pridobitev posojil za stanovanjsko gradnjo. Natečaj je trajal od 20. marca do 20. aprila 1975. Odziv na razpis je bil zelo velik, tako s strani delovnih organizacij, kakor tudi delavcev v teh organizacijah.

Izvršilni odbor samoupravne enote za kreditiranje stanovanjske gradnje je razpisal posojilo v skupni višini 7.690.000,00 din za leto 1975.

Izvršilni odbor samoupravne enote za graditev stanovanj je na svoji 11. seji pregledal vloge za posojila del. organizacijam in izvolil 3-člansko komisijo za ogled stanovanj in fazo gradnje na terenu. V tej komisiji so bili Matevž Florjančič, Slavko Petek in Slavko Hren. Izvršili so ogled stanovanj vseh prosilcev za nakup stanovanj v etažni lastnini in za individualno gradnjo.

Razpisani znesek 7.690.000,00 din je namenjen:

1) 2.900,00 din za posojila delovnim organizacijam, ki združujejo sredstva in sicer za nakup ali gradnjo stanovanj. Natečaja so se udeležile naslednje delovne organizacije:

Delovne organizacije	Združena sredstva v 1974 25 % od 7 % BOD	Odobreno posojilo
1. Delavska univerza Domžale	19.469,00	200.000,00
2. Tamiz Mengeš	53.619,00	210.000,00
3. OŠ Josip Broz Tito Domžale	36.912,00	220.000,00
4. Slovenijales Radomlje	254.371,00	500.000,00
5. Helios Domžale	537.728,00	250.000,00
6. Napredek Domžale	—	—
7. Čevlarsko podjetje Mojca, Lukovica	47.158,00	300.000,00
8. Občinska izobraževalna skupnost, Domžale	2.049,00	220.000,00
9. OŠ Brdo, Lukovica	—	—
10. Papirnica Količevo	647.011,00	1.000.000,00
SKUPAJ		2.900.000,00

2) 1.150.000,00 din za posojilo delavcem organizacij združenega dela za nakup etažnih stanovanj v blokovni gradnji. Prispelo je 17 vlog, od katerih so bile ugodno rešene:

Priimek, ime	Naslov	Delov. org.
1. Balantič Magda, Zupančičeva 7, Domžale		Biro 71
2. Florjančič Rafaela, Ljubljanska 103, Domžale		TOSAMA
3. Gašperin Vojko, Prešernova 21, Domžale		ZD Domžale
4. Križnar Jože, Glavni trg 6, Mengeš		Melodija
5. Majhenič Tinca, Dob 121, Dob		TOKO
6. Muren Maruša, Radomeljske čete 4, Radomlje		TOSAMA
7. Novak Majda, Ješetova 10, Domžale		Universale
8. Osel Ivanka, Glavni trg 16, Mengeš		Melodija
9. Pangeršič Marija, Rojska 3, Domžale		Gost. podj. Domžale
10. Prašnikar Nada, Zaboršt 28, Domžale		Universale
11. Šantl Marija, Ljubljanska 85, Domžale		OŠ Venclja Perka
12. Urbas Sonja, Radomlje 87, Radomlje		OŠ Radomlje

Zaradi premalo razpoložljivih sredstev izvršilni odbor ni mogel ugodno rešiti vlog naslednjim prosilcem:

Priimek, ime	Naslov	Del. org.
Burja Francka, Krušnik Ančka, Pirc Cilka, Sitar Marija, Habjan Marija,	Srednja vas 1, Kamnik Perkova 26, Domžale Goričica 8 pri Ihanu Zupančičeva 6, Domžale Dob 74, Dob	ZD Domžale Universale TOKO TOSAMA OLJARNA

3) 2.290.000,00 din za posojila za gradnjo ali nakup individualnih stanovanjskih hiš. Prispelo je 162 vlog. Od tega so 3 vloge prispele po roku in jih Izvršilni odbor

Samoupravne enote za graditev stanovanj zato ni upošteval.

To so vloge:

1. Kern Angelca, Koliška 45, Vir, Domžale
2. Cerar Matilda, Krašnja 3/a, Krašnja
3. Lužar Stane, Liparjeva 31, Mengeš

Izvršilni odbor ni mogel ugodno rešiti prošenj zaradi pomanjkanja sredstev, ali ker prosilci niso izpolnjevali razpisnih pogojev, naslednjim prosilcem:

1. Barlič Anton, Sejmiška 24, Domžale
2. Bezovšek Tadeja, Vegova 10, Moravče
3. Bizilj Marija, Šentvid, Lukovica
4. Brodar Janez, Pelechova 60, Preserje
5. Brojan Ana, Slamnikarska 3, Mengeš
6. Cerar Franc, Prevoje 37, Lukovica
7. Črv Ivanka, Zg. Dobrava 6, Moravče
8. Djurič Rado, Vegova 22, Moravče
9. Fortuna Jelena, Štranska 7, Domžale
10. Flis Franc, Kernikova 8, Domžale
11. Grm Ivanka, Zrinskega 9, Vir
12. Hribar Francka, Ihan 113, Domžale
13. Horvat Jože, Zrinskega 19, Vir
14. Jemec Marija, Vinje 6, Moravče
15. Jesenko Tatjana, Zupančičeva 6, Domžale
16. Jezernik Jože, Taborska 18, Domžale
17. Jovanov Milena, Rojska 14, Domžale
18. Kaplja Herman, Prešernova 4, Radomlje
19. Kavka Mihaela, Vodnikova 7, Domžale
20. Kovačič Jožica, Prelovškova 21, Mengeš
21. Klopčič Vinko, Slomškova 17, Domžale
22. Kovač Marija, Marokova 5, Domžale
23. Kosec Marija, Ropretova pot 2, Mengeš
24. Knep Jože, Srednje Jarše
25. Križaj Marija, Ihan 37
26. Kramar Kristina, Znidaršičeva 19, Vir
27. Kotar Ivan, Sp. Jarše 42
28. Levec Jože, Zg. Jarše 32
29. Ložar Marija, Selo 30, Ihan
30. Magrle Mirka, Rudniška 2, Kamnik
31. Modrijan Milojka, Ljubljanska 103, Domžale
32. Mihelj Zora, Tunjiška 2, Kamnik
33. Novak Franciška, Aškerčeva n. h., Domžale
34. Okorn Nada, Slomškova 19, Domžale
35. Osolnik Marija, Gregorčičeva 4, Radomlje
36. Pavliščič Anton, Depala vas 46
37. Pavovec Franc, Ihan 57, Domžale
38. Prašnikar Anica, Brezje n.h.
39. Prašnikar Jože, Gostičeva 58, Nožice
40. Ravnikar Vera, Mošenik 11, Moravče
41. Rojc Marija, Hudo 22, Radomlje
42. Rožič Joži, Ihan 104, Domžale
43. Skočaj Milena, Kolodvorska 10, Domžale
44. Skok Pavla, Jarčeva 12, Domžale
45. Šutelj Mihael, Prešernova 37, Domžale
46. Škofic Elizabeta, Jelovškova 2, Sp. Jarše
47. Šutelj Štefka, Prešernova 37, Domžale
48. Trdina Štefka, Sp. Javorščica, Moravče
49. Vavpetič Jožica, Sejmiška 18, Domžale
50. Vuga Elizabeta, Zavrti n.h.
51. Zabret Marija, Levstikova n.h., Preserje
52. Sitar Anica, Preserje III, ulica 14
53. Burnik Anica, Varškova 5, Domžale

Izvršilni odbor je na podlagi poročila komisije, ki je opravila ogleda na terenu, ugodno rešil vlogo naslednjim prosilcem (kredit bodo koristili takoj, drugi pa zaradi tekočega priliva sredstev v mesecu oktobru in novembru):

1. Avbelj Terezija, Imovica 10, Lukovica
2. Bernot Milka, Dragomelj 54, Domžale
3. Bošnjakovič Anica, Trdinov trg 6, Mengeš
4. Brlogar Marija, Kranjska c. 8, Kamnik
5. Bernot Irena, Količevo 49, Domžale
6. Cerar Milka, Zalog 12, Dob
7. Cerar Martin, Brdo 22, Domžale
8. Cevec Cecilija, Goričica 22, Domžale
9. Deletič Vida, Zupančičeva 7, Domžale
10. Dimc Marija, Depala vas 29, Domžale
11. Dolgan Dušan, Rozmanova 9, Domžale
12. Dragar Ivanka, Prelog 22, Ihan
13. Grčar Ivica, Ljubljanska 137, Domžale
14. Horvat Mitja, Ljubljanska 83, Domžale
15. Hren Slavko, Vegova 13, Moravče
16. Hribar Ani, Zg. Jarše 6, Domžale
17. Humar Maksimiljan, Aškerčeva 7, Kamnik
18. Jere Srečo, Goričica 8, Ihan
19. Kavka Tone, Zaboršt 4, Domžale
20. Kavčič Pavla, Kolodvorska 5, Domžale
21. Kovačič Rudi, Jadranska 2, Ljubljana
22. Kokalj Viktorija, Zaboršt n.h., Domžale
23. Kopare Stanislava, Sp. Koseze 15, Moravče
24. Kregar Marija, Gregorčičeva 5, Radomlje
25. Kušer Marinka, Dob 96, Dob
26. Kozjek Tinca, Kovinarska 7, Kamnik
27. Kovič Ana, Bukovčeva 68, Vir

28. Lah Maks, Suhadole 53, Komenda
29. Letnar Lotka, Vegova 13, Moravče
30. Limoni Viljem, Prešernova 32, Domžale
31. Mal Janez, Peče 30, Moravče
32. Malus Milka, Ul. talcev 5, Mengeš
33. Močnik Marija, Peternelova 9, Domžale
34. Močnik Jelka, Vaška pot 18, Preserje
35. Novak Vinko, Bukovica 14, Vodice nad Ljubljano
36. Opaškar Franc, Finžgarjeva n. h., Vir, Domžale
37. Oražem Franc, Prešernova 42, Radomlje
38. Pavlovič Slavomir, Ljubljanska 85, Domžale
39. Pečar Marjan, Cesta pod gozdom III, št. 4, Grosuplje
40. Peterlin Rozi, Šaranovičeva 19, Domžale, Vir
41. Prašnikar Anton, Goričica 10, Moravče
42. Ravnikar Marija, Gostičeva 6, Nozice
43. Ribič Štefan, Krašce 11, Moravče
44. Radkovič Marija, Bukovčeva 15, Domžale, Vir
45. Razboršek Darinka, Dučlica 32, Duplica
46. Raven Anica, Prešernova 32, Mengeš
47. Sitar Helena, Vaška pot 9, Preserje
48. Stegnar Luka, Dob 166, Dob
49. Svetič Zdenka, Trg na stavbah 1, Litija
50. Simunič Marinka, Krašnja, n.h.
51. Štajnar Milena, Cankarjeva 12, Domžale
52. Štampelj Danica, Dob 97, Dob
53. Štampihar Marija, Jelovškova 17, Domžale
54. Tkalec Ivana, Vegova 13, Moravče
55. Vedrič Julijana, Moste 7, Komenda
56. Vrenjak Branka, A. Skoka 14, Domžale
57. Znidaršič Majda, Komenda n.h.
58. Muhič Joži, Triglavska 2, Radomlje

V mesecu oktobru bodo koristili posojilo naslednji prosilci:

1. Cerar Milivojka, Prevoje 37, Lukovica
2. Cerar Franc, Koščeva 4, Domžale
3. Cilenšek Jože, Jamova 60, Ljubljana
4. Cigale Cilka, Tomšičeva 4, Domžale
5. Domanjko Bogomil, Ihan 16, Domžale
6. Grintal Damjan, Vodopivčeva n.h., Domžale
7. Jericio Nada, Ljubljanska 103, Domžale
8. Kern Magdalena, Veselovo nabrežje 5, Mengeš
9. Karažija Evica, Vegova 4, Moravče
10. Kržan Joži, Podrečje 5 a, Domžale
11. Kristan Majda, Pelechova 45, Preserje

12. Osel Milka, Prešernova 32, Mengeš
13. Osolnik Marko, Dob 100, Dob
14. Pavšek Viktor, Savska 20, Domžale
15. Pavovec Ivanka, Ihan 57
16. Povšin Ivanka, Sr. Jarše 18, Domžale
17. Pivk Marija, Vegova 38, Moravče
18. Radošević Marija, Sejmiška 29, Domžale
19. Rems Marta, Kovinarska 34, Kamnik
20. Serianz Roman, Vegova 22, Moravče
21. Svetlin Zora, Fajferjeva 10, Domžale
22. Srša Darinka, Podrečje n.h., Domžale
23. Tomažin Olga, Simona Jenka 13, Domžale
24. Turšič Anton, Vegova 18, Moravče
25. Veber Marinka, Trg svobode 16, Moravče
26. Vodnjav Franc, Ihan 100, Domžale
27. Pavlič-Marušič Marija, Kranjska 4, Kamnik
28. Gorjanc Tomaž, Prešernova 21, Radomlje

V mesecu novembru bodo koristili posojilo naslednji prosilci:

1. Ahčin Janez, Ustje 29, Šmartno pri Litiji
2. Bohinc Pavla, Cerklje 33, Cerklje
3. Boševski Donata, Prešernova 7, Domžale
4. Homar Tomaž, Zaboršt n.h., Domžale
5. Huber Olga, Tovarniška 57, Preserje
6. Jančigaj Ladimira, Brejčeva 13, Domžale
7. Keber Breda, Medvedova 23, Kamnik
8. Ješelnik Hilda, Ljubljanska 103, Domžale
9. Korošec Franc, Miševa 15, Domžale
10. Mihelič Janko, Simona Jenka 9, Domžale
11. Pirnat Cilka, Puharjeva 7, Vir, Domžale
12. Peterka Ani, Sejmiška 19, Domžale
13. Prašnikar Janez, Peče 7, Moravče
14. Rozman Janez, Kranjska 41 c, Kamnik
15. Sedušak Bernarda, Prelog n.h.
16. Svetlin Janez, Dob 88, Dob
17. Šimic Miro, Nova ul. 2, Domžale
18. Velkavrh Milica, Kuharjeva 11, Vir, Domžale
19. Vodlan Jože, Znidaršičeva 9, Vir, Domžale
20. Verbole Judita, Kidričeva 7, Kamnik

4) 1.350.000,00 din za nakup in komunalno urejanje stavbnih zemljišč. Prispela je vloga Biro 71, Domžale, ki je bila ugodno rešena.

Samoupravna enota
za graditev stanovanj
Izvršilni odbor

Iz kamniške gimnazije

Ob zaključku šolskega leta 1974/75 je bilo na gimnaziji Rudolfa Maistra v Kamniku 310 dijakov, 113 fantov in 197 deklet. To je do sedaj največje število učencev na gimnaziji. V desetih oddelkih je bilo poprečno po 31 učencev. Več kot tretjina dijakov kamniške gimnazije so vozači z avtobusi in kolesi. Izdelalo je 263 dijakov ali blizu 85 %, kar je zaradi slabših prvih razredov prav dober uspeh. Od uspešnih dijakov jih je 23 odličnih, 75 prav dobrih 141 dobrih 24 zadostnih. Popravni izpit iz enega ali dveh predmetov bo v avgustu opravljalo 41 dijakov, 6 pa jih bo ponavljalo razred. Če se bodo dijaki v počitnicah potrudili, bo uspeh po popravni izpiti lahko zelo razveseljiv. Pouk na gimnaziji je bil zaradi pomanjkanja prostorov seveda v dveh izmenah. V dopoldanski izmeni je bilo 186 učencev, v popoldanski pa 124.

Odlični dijaki v prvem razredu so: Irena Dernovšek, Metka Kladnik, Tatjana Repanšek, Cveto Spruk, Cvetka Ulčar in Cvetka Zalokar. V drugem razredu so odlični dijaki: Marija Ftičar, Mojca Hribar, Anica Merela in Marta Pirnat iz Domžale ter Stanislav Zore iz Sel v Tuhinjski dolini. V tretjem razredu so odlični: Stanislava Burja iz Zduše, Anica Kaplja iz Radomelj, Jože Tartara iz Domžal. V četrtem razredu je bilo devet odličnih učencev, med njimi pet vozačev: Barbara Bajželj, Darinka Hribar iz Laz, Bogdan Logar, Julijana Mlakar, Slavko Novak iz Domžal, Judita Potokar, Majda Slapšak iz Mengša, Riharda Tomšič iz Volčjega potoka in Marko Zu-

pan iz Preserja. Vseh devet odličnjakov iz četrtega razreda je bilo oproščenih opravljanja zaključnega izpita.

V četrtem razredu je bilo v obeh oddelkih 58 učencev ali točno toliko kot v šolskem letu 1970/71. Od teh jih je izdelalo 9 z odličnim, 12 s prav dobrim, 29 z dobrim in 4 z zadostnim uspehom.

Popravni izpit imajo 4 dijaki. Za zaključni izpit se je prijavilo 55 kandidatov, od teh jih je bilo 9 oproščenih, najboljši oproščeni maturant je Slavko Novak iz Domžal, 46 pa jih je opravljalo izpit, ki je bil od 20. do 25. junija.

Predsednik izpitne komisije je bil direktor Ludvik Jevšenak. Pismeni del zaključnega izpita je bil 20. in 21. junija. Iz slovenskega jezika so imeli kandidati na izbiro tri teme:

1. Najlepsi liki žene – proletarke v naši književnosti
2. Narava – skrb in obveza nas vseh
3. Pred 30 leti se je za nas iztrpljenja in trdne volje rodil nov svet.

Zaključni izpit je dal zelo dober rezultat. Z odličnim uspehom je izdelalo 7 kandidatov (z oproščenimi skupno 16), s prav dobrim 8, z dobrim 21 in z zadostnim 5 kandidatov. Popravni izpit bo iz enega predmeta v jesenskem roku opravljalo 5 kandidatov. Z odličnim uspehom so zaključni izpit opravili: Miroslav Breznik, Marta Koncilja, Iztok Kuret, Janez Lemič, Andreja Potnik, Peter Repolusk in Irena Žmavc. Imena ostalih letošnjih maturantov so: Marjan Bovha, Mark Cedilnik, Marija Drešar, Tončka Eksler,

Marija Girandon, Bojan Gobec, Marta Jamnik, Draga Jereb, Marija Kavčič, Irena Kern, Ida Kočar, Rado Kokalj, Boris Kralj, Vojko Kolarič, Nuša Kopitar, Branka Koželj, Lilijana Markuš, Marija Marolt, Marta Matjašič, Zala Oraš, Marjeta Perčič, Marija Pirš, Blaž Podgoršek, Boštjan Pogačar, Bogomir Potočnik, Anica Romšak, Ivica Ravnikar, Alenka Beisner, Marija Rems, Darinka Rode, Sonja Sever, Erika Spruk, Martina Škrbec, Tomislav Štrukelj, Eva Tratnik, Janko Ukmar, Barbara Vavpetič, Silva Vavpetič, Mojca Vehar, Zala Virjent, Mojca Vrhovnik in Boris Žagar.

To je bila 23. matura na

OB 46. OBLETNICI MATURE

Prav zadnji dan v juniju so se zbrali v Domžalah nekdanji prosvetni delavci iz raznih krajev Slovenije, da proslavijo 46. obletnico mature na takratnem moškem državnem učiteljskišču v Ljubljani. Čeprav je bilo ta dan deževno vreme, se je zbralo večina teh nekdanjih maturantov v osnovni šoli Šlandrove brigade v Domžalah. Tu so si ogledali odlično razstavo treh svojih tovarišev, ki si tudi v pokoju ne dajo miru in so se posvetili slikarstvu. Vsak od teh treh Milan Mrhar, France Kunaver in Rado Kovač si je izbral svojo pot. Njihove slike pa so vzbudile pozornost in pohvalo nas vseh. Organizator tovariškega sestanka je bil France Kunaver, ki je prisrčno

kamniški gimnaziji. Razdelitev spričeval je bila združena s kratkim kulturnim programom in slovesnostjo, na kateri so podelili knjižne nagrade in pismene pohvale vsem odličnim dijakom in tistim, ki so se posebej odlikovali v krožkih ter v družbenih in športnih organizacijah.

V šolskem letu 1975/76 se je vpisalo v prvi razred doslej rekordno število 125 dijakov, med njimi 41 v oddelek za pedagoško smer. Nekaj dijakov, ki so dokončali osnovno šolo z dobrim in boljšim uspehom, se bo do jeseni še lahko vpisal zlasti kandidati za pedagoško smer.

I. ZIKA

pozdravil vse navzoče in opravičil odsotnost naših uglednih tovarišev Edvarda Kardelja in Franca Kimovca, ki sta bila službeno odsotna.

Po ogledu razstave so jubilarji imeli tovariški sestanek „Pri Repovžu“ v Domžalah, kjer so v prijateljskem vzdušju nadaljevali svoje pogovore in obujali lepe spomine na nekdanje čase. V zdravici smo se spomnili vseh odsotnih še živih tovarišev in tudi svojih nekdanjih profesorjev, pa tudi vseh že pokojnih. Zlasti je vsem v najlepšem spominu njihov nekdanji katehet dr. Demšar, ki še živi v Ljubljani v visoki starosti. Vse prehitro je minil prijateljski sestanek. Sklep, da se dobijo drugo leto ob istem času v Trziču, nam je vsem olajšal slovo. Želimo, da bi se drugo leto udeležili takega sestanka polnoštevilno. Obenem se lepo zahvaljujemo ravnatelju osnovne šole Šlandrove brigade tov. Milanu Flerinu za njegovo gostoljubje in pomoč pri razstavi. Na svidenje drugo leto, tovariši! Držite se, kljub našim visokim letom! NACE VODNIK

Ob 85. letnici GD Mengeš

Lahko trdimo, da se le malokatero gasilsko društvo danes pohvali s tako velikimi in številnimi delavnimi uspehi, kot jih je doseglo gasilsko društvo Mengeš. V nedeljo, 27. julija, je to društvo praznovalo že 85. obletnico svojega obstoja in nadvse uspešnega dela na polju gasilstva. Na sam praznik se je že dopoldne zbralo v Mengšu kar sedem gasilskih ekip veteranov, da se v medsebojnem tovariškem tekmovanju še enkrat pomerijo, koliko so še izvežbani v požarnovarnostni službi. Pri tem so sodelovali veterani iz Velenja, Šaleka, Loke pri Mengšu, iz tovarne TITAN Kamnik, iz Doba in dve ekipi mlajših in starejših veteranov iz samega Mengša. Tekmovali so v dveh disciplinah in to v hitrem oblačenju in pri vajah s hidranti. Da bi jih vi videli, kako urni in uspešni so bili ti naši veterani. Marsikdo od mlajših bi se lahko od

njih naučil marsikaj, posebno reda in discipline. Pri tem tekmovanju so dosegle te ekipe sledeče rezultate: prvo mesto je dosegla ekipa starih veteranov iz Mengša, drugo veterani iz Velenja, tretje iz Šaleka, četrto iz tovarne TITAN Kamnik, peto mlajši veterani iz Mengša, šesto iz Doba in sedmo mesto veterani iz Loke pri Mengšu. Skupna starost veteranov posameznih ekip je bila: Loka pri Mengšu 639 let, starejši veterani Mengeš 605 let, Velenje 591 let, Šalek 570 let, Dob 457 let, mlajši veterani Mengeš 422 let in TITAN Kamnik 403 leta. Po tekmovanju so dobili vsi lepa priznanja. Komisija za ocenjevanje je bila sestavljena iz predstavnikov vseh tekmovalnih ekip. Vodja tekmovanja je bil tov. Blejc Franci, glavni sodnik pa tov. Ovsenčar.

Popoldne pa je bila slovesno predana mladincem in pionirjem

V Mengšu so uspešno tekmovali tudi gasilci – veterani, ki so pokazali, da niso pozabili gasilskih veščin

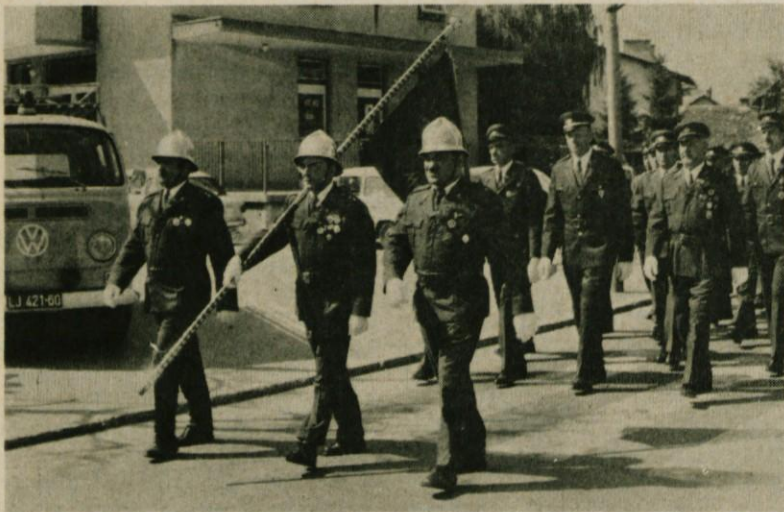
nova motorna brizgalna. Slavnostnega dela so se med drugim udeležili predsednik KS Mengeš Tone Blejc, Slavko Pišek v imenu družbenopolitičnih organizacij, tov. Tomšič za KOZ ZB NOV Mengeš. Pokrovitelj proslave je bila tovarna „FILC“ Mengeš. Na proslavi je sodelovalo preko 170 uniformiranih gasilcev in preko 20 gasilskih praporov. Slavnostni govornik je bil predsednik GD Mengeš Jože Rženičnik, ki je v svojem govoru podal sliko vsega

dosedanjega dela, poudaril velike napore in žrtve članov, pa tudi njihove delavne uspehe ter velik ugled, ki si ga je društvo priborilo v vrstah gasilstva ne samo v občini, republikli, ampak tudi na državnih in meddržavnih tekmovanjih. Zato je predlagal, da bi Mengeš postal center gasilstva, da bi se v bližnji bodočnosti gradil velik gasilski center. Saj je Mengeš sredi med Domžalami, Kamnikom, Črnučami in letališčem Brnik in zato najbolj primeren kraj za tako gradnjo. Hitro razvijajoča se industrija bo to prej ko slej tudi zahtevala zaradi večje uspešnosti pri opravljanju požarnovarnostne službe in preventive. Na tej proslavi je sodelovala mengerska godba brezplačno.

V imenu Občinske gasilske zveze Domžale pa je čestital k temu visokemu jubileju in zaželel še nadaljnjih delovnih uspehov Valentin Breznik. Navzoč pa je bil tudi predsednik operativnega štaba Zveze Marjan Lenarčič.

Društvo se ob tej priliki iskreno zahvaljuje vsem ustanovnim članom, vsem dosedanjim upravnim in nadzornim odborom in posameznikom, vsem tovarnam in obrtnikom za veliko materialno in moralno pomoč. Saj brez te pomoči bi društvo ne doseglo takega napredka in takih delovnih uspehov.

Nace Vodnik

S slavnostne parade gasilcev ob 85. obletnici obstoja in delovanja gasilskega društva Mengeš

Avto rally v Mengšu

(Nadaljevanje iz 12. številke)

Na ta dan, na dan zmage, smo se vsega tega morali spomniti zaradi nas samih in tudi zaradi vseh tistih, ki bi radi pripisali veliko tega sebi, česar niso storili.

Prav zaradi tega vsega, kar smo si z borbo pridobili in kar smo v povojnih letih graditve naše socialistične in samoupravne družbe dosegli, nas mora pri tem spremljati misel, da moramo to pot nadaljevati, da moramo tradicije naše borbe in povojne graditve prenašati na naš mladi rod in jih usposobiti, da bodo to častno prehojeno pot pošteno nadaljevali.

Mislím, da je prav vsakoletna prireditel „avto-rally tekmovanja“ oblika in način, s katerim nenehno osvežujemo spomin in tradicije naše narodnoosvobodilne borbe. Istočasno pa je tudi vsakoletna prilika, da se oddolžimo spominu na hrabrega borca – narodnega heroja Matija Blejca-Matevža, ki je takoj v prvih dneh okupacije odzval pozivu naše partije, prijel za puško in odšel branit domovino in

svobodo.“

Nato je delegacija položila venca na grob narodnega heroja Matija Blejca-Matevža in pred spominsko ploščo padlim v NOV v avli kulturnega doma. V imenu Občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Domžale je zatem spregovoril še Roman Maligoj.

V kulturnem programu je nato nastopil otroški pevski zbor Osnovne šole Matije Blejca-Matevža, ki je

pod vodstvom Pije Flajšman in ob spremljavi harmonikarskega orkestra DKPD Svoboda Mengeš uspešno zpel nekaj pesmi. Harmonikarski orkester je pod vodstvom Pavleta Kosca zaigral nekaj partizanskih pesmi. Nekaj recitacij so prispevali učenci Osnovne šole Matije Blejca-Matevža Mengeš. Nato je uspešno zaplesala nekaj gorenjskih plesov folklorna skupina DKPD Svoboda Mengeš, ki jo že vrsto let uspešno vodi Štefka Mlakar. Plesalce je na harmoniki spremljala Pepca Blejc.

Nato je najboljše rezultate razglasil predsednik tehnične komisije Ivan Vidrih. Prva tri mesta so zasedle naslednje ekipe:

1. Melodija Mengeš, 2. Trak II. Mengeš, 3. Hidrometal II. Mengeš.

Pri ženskah je prvo mesto zasedla ekipa Hidrometala Mengeš.

Pri moških so prva tri mesta zasedli: 1. Janez Ves, Trak Mengeš, 2. Zdravko Zupan, Melodija Mengeš, 3. Peter Hubat, Melodija Mengeš.

Pri ženskah pa so zasedle prva

tri mesta naslednje tekmovalke:

1. Kati Ocepek, Zavarovalnica Sava Mengeš, 2. Ivanka Grošelj, Semesadike Mengeš, 3. Marija Gerčar, Hidrometal Mengeš.

Prehodni pokal, ki ga je dobila v trajno last ekipa Melodije Mengeš, je izročil v imenu Občinskega odbora ZZB NOV Domžale tovariš Ivan Tomšič. Pokale pa so prejeli tudi prvo uvrščeni posamezniki in prvo uvrščeni ekipi. Tekmovalci so prejeli lepa praktična darila, ki so jih prispevale delovne organizacije iz Mengša. Matko Lipovšek je razglasil še ostala mesta, ki so jih zasedli tekmovalci.

Tako je avto rally, katerega iniciator je bila pred sedmimi leti tovarna Filca Mengeš, zares lepo uspel, k čemer je pripomogla številna udeležba članov sarrouravnih organov, sindikata in KS Mengeš, ki so se s svojo prisotnostjo dostojno pridružili praznovanju 30-letnice osvoboditve.

Tone Ravnikar

Organizatorji avto-rallyja skupaj s harmonikarji in pevskim zborom

Pregled kulturne in športne dejavnosti

NA OSNOVNI ŠOLI MATIJA BLEJCA MENGEŠ

Za pedagoga je poleg njegove redne delovne dolžnosti najpomembnejše dogajanje izven okvira učne obveznosti, s čimer mislim nakazati vzgojo otroka pri uveljavljanju njegovih dodatnih potencialov v smislu krožkov, dela v sekcijah in drugih vzgojnih rekreacijah.

Ocena, ki jo bom podala, ponazarja delo v šolskem letu 1974/75. Delo je bilo razdeljeno v glavnem na kulturno ter na športno področje, hkrati z delom na teh področjih pa so učenci delali še po razporedu nalog po treh starostnih skupinah, ki zahtevajo določeno težavnostno stopnjo primerno moči učencev. Množično sodelovanje na različnih prireditvah, pohodih, izletih, akcijah in tekmovalnih dokazuje, da smo uspeli izvršiti skoraj vse naloge, ki smo si jih zadali v okviru zahtev JPI.

Na kulturnem področju so učenci v posameznih krožkih že veliko delali tudi prejšnja leta. Vse večje naloge in udeleževanja pa so zahtevala, da delamo bolj smotno in vzgojimo otroke, ne samo v dajanju kulturnih dobrin, temveč tudi v sprejemanju le-teh. Prav to nas je privedlo do tega, da smo začeli razmišljati o ustanovitvi SKD. Pogovorili smo se, sestavili pravilnik in prvi od vseh šol smo v občini ustanovili to društvo. V okviru SKD so delovali naslednji krožki:

OTROŠKI PEVSKI ZBOR. V zboru poje 90 učencev četrtil in petih razredov. Vodi ga tov. Pia Flajšman. V svojem repertoarju so obdelali in peli narodne in partizanske pesmi. Ob prepevanju partizanskih pesmi jih je spremljal harmonikarski zbor. S svojim petjem so razveseljevali oskrbovance v DOM počitka Mengeš (3 x), nastopili so na VEŠELEM TOBOGANU, na šolskih proslavah (5 x), prireditvi vseh organizacijah združenega dela avto-rallyju in 17. junija so sodelovali ob sprejemu stotih starejših občanov iz Ljubljane.

DRAMSKA SEKCIA. Vodita jo Majda LAMPIČ in Majda NEČEMAR. Tu sodeluje okrog 25 učencev. Z igrice „KUŽA IN MUC“, ki jo je z učenci pripravila Mimi Zierenfeld, so nastopili v šoli, v delovni organizaciji TRAK ter v kulturnem domu za OZD LEK in FILC. Pod vodstvom tov. Nečemerove pa so uprizorili Zupančičeve pesmi MAK in SNEGULJČICA. Mnogo truda in priprava pa smo vložili v organizacijo „Gledališča v malem“, s katerim bomo pričeli septembra. To bodo mesečne prireditve za otroke in ostale prebivalce kraja. Učenci se bodo v njih uveljavljali kot igralci, scenaristi, tehnični delavci, ostale pa bomo vzgajali v kulturne poslušalce in obiskovalce.

S tem hočemo pripraviti vsaj nekaj sodelujočih, da se bodo pozneje vključili v kulturno društvo SVOBODA Mengeš.

Razveseljivo je, da smo z ustanovitvijo SKD, ustanovili tudi LUKOVNI KROZEK. Za zaključek šolskega leta 1974/75 so učenci kot animatorji in igralci pod strokovnim vodstvom Mimi Zierenfeld zaigrali enourno igrice „ČAROBNA SKRINJA“. Po mnenju tovarišic in učencev je predstava odlično uspela. Z igrice so lutkarji gostovali v Trzinu in jo uprizorili tudi za vrtec v Mengšu.

Tudi lutkarji bodo s svojimi prireditvami nastopili v gledališču v malem.

Omenim naj tudi RECITATORSKI KROZEK. Z recitacijami je nastopalo na različnih prireditvah 37 učencev. Samostojno so pripravili izviren kulturni program ob slovenskem kulturnem prazniku.

Redno je tedensko po 2 uri vadil tudi FOLKLORNI KROZEK. V krožku je 14 članov. S svojim programom so se plesalci udeležili sprejema nevest v okviru „KMEČKE OHČETI“, nastopili so 17. maja na avto-rallyju, 23. maja na prireditvi večer ob tabornem ognju, 7. junija so nastopili na 6. srečanju folklornih skupin Slovenije v Domžalah in 8. junija na zaključni prireditvi festi-

vala v Radomljah. 17. junija so s tremi plesi in recitatorskimi točkami pripravili program za ljubljanske občane. V ta krožek je bilo vključenih tudi 12 učenec iz 7. razredov, ki so z raznimi anketnimi listi raziskovale in zapisovale stare običaje iz Mengeša in okolice.

Likovniki so pod strogim vodstvom Marija Petriča imeli polne roke dela. Lani so izdelali lutke za lutkovno predstavo, pripravljali so risbe za natečaj Pionirskega lista „Domovina pod svobodnim soncem“. Član tega krožka – učenec 6. razreda Tomaž BLEJC je prejel za svoje delo nagrado Pionirskega lista. Pripravili so grafike za kostanjeviški grafični bienale; trije učenci pa so se z vso vneto lotili dela v Škofjeloški Groharjevi koloniji. Likovno ustvarjalno področje je zelo široko, saj sega vse od slikanja, risanja, grafike in modeliranja. Podstropili so se tudi novega dela – izdelava loncev in vaz iz gline. V te namene jim je tovarna MELODIJA Mengeš, ki je hkrati patronat nad našo šolo, naredila pravi lončarski stroj.

Žal mi je, da nismo pripravili razstave ob zaključku leta.

V literarno-novinarskem krožku dela okrog 15 učencev. Pripravljali in zbirali so prispevke za natečaj „Domovina pod svobodnim soncem“. Žal pa zaradi tehničnih ovir v tem letu niso izdali časopisa KORAKI. Prav gotovo bodo to storili v septembru.

Na šoli je bilo izredno živahno športno življenje, kar je dokazala razstava prejetih pokalov, priznanj in diplom. ŠSD vodita tovarišica Franja Potočan in Miklavž Trobec. V okviru tega društva deluje več panog.

ROKOMET. V to panogo je vključenih 10 učencev. Treninge so imeli dvakrat tedensko. Udeležili so se občinskega prvenstva na Rojah in zasedli prvo mesto. Tekmovali so tudi konec maja na področnem tekmovanju. Pri košarki trenira 14 dečkov. Igrali so precej prijateljskih tekem in se s tem pripravljali na občinsko prvenstvo.

Zelo prizadevni so bili tudi v namiznem tenisu. Na občinskem prvenstvu so ekipno zasedli prvo mesto. 12 nogometišev, ki so trenirali dvakrat tedensko je zasedlo na občinskem tekmovanju prvo mesto in so se lahko uvrstili na področno tekmovanje, ki je bilo v Ljubljani.

Dekleta so se pomerila v tekmah v košarki. V polfinalu, ki je bilo v Mengešu, so zasedle prvo mesto. Na finalnem tekmovanju v Domžalah so postale občinske prvakinja in tako dobile vstop za tekmo na področnem tekmovanju.

Pri gimnastici sodeluje 12 učenec. Udeležile so se občinskega prvenstva in zasedle ekipno drugo mesto. Jana Blejc je postala občinska prvakinja v gimnastici.

Pripravile so nekaj gracioznih vaj za nastop ob tabornem ognju in zaključni predstavi.

V okviru ŠSD deluje tudi šahovski krožek, ki ga vodi Alojz Jagodic. Zbirali so se enkrat tedensko. Teoretično in praktično so se učili različnih sistemov iger. 16. aprila je bilo v Domžalah občinsko tekmovanje kjer so zasedli:

- starejši pionirji 2. mesto
- mlajši pionirji 5. mesto
- starejše pionirke 3. mesto
- mlajše pionirke 5. mesto

Letos se lahko pohvalimo tudi s strelskim krožkom. V ta krožek je vključenih veliko število učencev. Tekmovali so med razredi. Vsak razred in to od 5. do 8. razreda je pripravil ekipo 10 strelcev. Ekipe so aprila izvedle medrazredno tekmovanje, v maju pa so štiri učenci (Avbelj, Aleš, Križman in Štefanec) odšli v Ljubljano. Učenca Križman in Štefanec sta na tekmovanju dosegla normo odličnega strelca in sta se uvrstila na državno prvenstvo ter tekmovala v Beogradu.

Mladinska športna društva v osnovnih šolah se vedno bolj razvijajo in njihove športne igre so velik doprinos k športnemu življenju v naši občini

Strelce vodi Jože Kumer.

V okviru ŠSD smo ob koncu šolskega leta pričeli še s krožkom športnih plesov.

PROMETNI KROZEK. V ta krožek, ki ga vodi Majda Ipavec so včlanjeni učenci, ki imajo smisel in veselje sodelovati, voditi otroke preko ceste – kot pionir „prometnik“. Prometnik mora znati prometne predpise, oziroma kako se mora ravnati v določenih situacijah v prometu. Seveda je zato potrebno obvladati vozilo – kolo. V ta namen so priredili šolsko prvenstvo v spretnostni vožnji pred šolo. Pripravljali so se na občinsko prvenstvo, ki je bilo takrat organizirano na naši šoli. Tekmovali so v spretnostni vožnji, vožnji po mestu in testiranju iz znanja. Zasedli so prvo mesto in prejeli pokal. Prvi štiri so se udeležili medobčinskega tekmovanja na Ježici. Prvih 12 med katerimi je bilo tudi nekaj naših učencev, se je udeležilo republiškega tekmovanja v Koprju. Tam so se pomerili v znanju iz zgodovine Kopra, v orientacijskem pohodu, prvi pomoči in streljanju.

V okviru JPI smo pripravili več delovnih akcij v okolici šole ter samem kraju.

Glavna naša skrb je bila ureditev okolice šole. Da bi bila okolica lepša smo za vsak teden določili dežurni razred. Ta je imel nalogo dnevno pobrati smeti okrog stavbe, po travniku in po tleh do šole. Opravili smo vse delo na šolskem vrtu, lopatili smo, grabili, sejali, okopavali in čistili med gredicami. V ta namen smo se dogovorili s podjetjem EMONO, da nam zdravna njivo v livado, navozi zemlje okrog šole in odstrani odvečno zemljo. Slovenija-cesta nam je poklonilo 15 kub. metrov peska, ki ga bomo posuli na prostor med gredice. Dogovorili smo se tudi s podjetjem SEMESADIKE Mengeš, ki nam bo takoj, ko bo čas za to, zasadilo vso okolico z drevmi in grmičevjem.

Tudi v večjih akcijah v samem kraju je sodelovala večina učencev. Tako smo se masovno udeležili akcije „OČISTIMO SVOJ KRAJ“, ki je bila v sredini meseca maja. Nekaj naših učencev je šlo tudi z delovno brigado na Kozjansko (10 učencev).

Krožka, ki sta intenzivno delala, sta tudi biološki krožek in čebelarški krožek. Člani teh krožkov se seznanjajo z življenjem rastlin in živali. Prvega vodi Ivanka Zornada, drugega pa Matko Blejec. Vse delo v krožkih vodijo predvsem prosvetni delavci, organizirano pa je v glavnem v popoldanskem času, večernih urah in ob sobotah. Žal za dejavnosti nimamo veliko sredstev in si pomagamo sami. Nekaj sredstev zberemo od nastopov po podjetjih, malo je dotacij od interesnih skupnosti, vendar je vsega premalo, da bi bil vsaj malo poplačan trud prosvetnih delavcev. Sreča je v tem, da je še mnogo takih, ki brez plačila (saj čas, ki ga porabimo za delo z otroki, kmalu ni plačan) še delajo. Vprašujem se koliko časa bo še tako?

Omenim naj še knjižnico, ki je v rokah strokovnjakinje Majde LAMPIČ. V Pionirski knjižnici je sedaj 5718 knjig in 520 izposojevalcev. Pri urejanju in

izdajanju knjig z veliko odgovornostjo pomagajo tudi učenci (zlasti 6. razred).

V širokem zamahu dela tudi hranilna služba. Tov. Majcnova, ki je mentor te službe, neprestano širi svoje članstvo in večje hranilne vloge. Tesno sodeluje z banko v vseh nagradnih natečajih pismenih in likovnih izdelkov. V mesecu maju je na natečaj poslala 5 prispevkov. V preteklem letu je bilo trikrat praznjenje hranilnikov.

Štefka Mlakar

IZ ROV POROČAJO
20-LETNICA
GASILSKEGA DRUŠTVA

Sredi julija so gasilci iz Rov praznovali 20. obletnico svojega obstoja in plodnega delovanja. Na dan pred praznikom je bila velika sektorska vaja, ki je pokazala, da so gasilci vedno bolj usposobljeni za požarno-varnostno službo.

Na sam praznik pa so rovski gasilci izročili svojemu namenu novo brizgalno „rossenbauer“. Te slovesnosti so se udeležili: predstavnika OBZ Martin Andrejka in Tone Florjančič, predsednik KS Štefan Kosmatin, pokrovitelj slovesnosti pa je bila Papirnica Količevo. Kumica je bila Rozka Hribar, kum pa Franci Urbanija.

Predsednik društva Janez Uršič je podal kroniko razvoja društva, ki mu je uspelo v 20. letih zgraditi lastni dom, nabaviti moderne brizgalne, tipizirani avtomobil in ostalo gasilsko opremo. Člani društva so se že uspešno uveljavili tudi v občinskem merilu in to kot člani in mladinci.

Na slovesnosti je sodelovalo preko 70 gasilcev s 14 rapori in narodne noše. Prisotne je pozdravil tudi edini še živeči ustanovni član in iniciator za ustanovitev društva Nace Vodnik.

Rovskim gasilcem želimo še veliko plodnega delovanja, uspehov pri strokovnem usposabljanju in da bi še naprej opravljali svoje humano poslanstvo.

N. V.

KULTURNI POROČEVALEC

RADOMELJSKI PEVCI

PAZNOVALI

V Radomljah že pet let uspešno deluje pevski zbor. Zgodovina tega zbora, ki ga sedaj vodi tovariš Stane Habe, pa ni tako kratka. Prvi zametki zbora segajo že v leto 1919. Takrat je vaščan Gomiljšček, ki je bil po poklicu železničar, zbral nekaj radomeljskih pevcev in jih začel učiti narodne in umetne pesmi. Prve vaje so imeli v gostilni pri Pogačarju v Radomljah. Zbor je štel 15 pevcev, od katerih danes še živijo Janče Šraj, Ciril Jerman, Tone Krištov in Tone Vidergar. Menda je bila prva pevovodkinja tega zbora nekdanja učiteljica v Radomljah Žgurjeva, ki je bila obenem tudi režiserka. Društvo se je takrat imenovalo „JUGOSLAVIJA“. Ko je bil Gomiljšček premeščen, je zbor prenehal z delom in nekateri pevci so se vključili v cerkveni pevski zbor. Toda, ker je takratni organist Plevel začel učiti pevce tudi narodne in umetne pesmi, so začeli na pevce izvajati pritisk. Zaradi tega so vsi napredni pevci prenehali s svojim delovanjem.

Takrat pa je prišel v Radomlje upokojeni učitelj Rudi Božič, ki je prevzel mesto hišnika v tedanjem sokolskem domu v Radomljah. Radomeljski pevci so navezali stike z njim in ga prosili, da bi prevzel njihov pevski zbor. Ker niso imeli notnega materiala, so šli v Polzelo, kjer je prej služboval tovariš Božič in tam so dobili notni material, ker se je pevsko društvo v Polzeli razšlo. Leta 1935 so ustanovili v Radomljah pevsko društvo „Edinost“, s tem pa so izgubili svoj prostor v Sokol. domu ter so imeli zato vaje najprej pri Šraju, nato pa v Baleževi dvorani. Zbor je imel več nastopov v Mengšu in drugod ter sodeloval na vseh narodnih prireditvah in proslavah. V tem zboru so plodno sodelovali še danes živi Janče Šraj, Jože Jerman, Tone Vidergar, France Kralj, Andrej Mrčun in Karel Mihelj.

Današnji pevski zbor pa je bil ustanovljen iz bivšega pevskega odseka pri Gasilskem društvu Radomlje in to v letu 1970. Zbor je v začetku nekaj časa vodil tovariš Stane Modec, kasneje pa je njegovo vodstvo prevzel Stane Habe.

Od svoje ustanovitve zbor nenehno raste tako številčno, kot kvalitetno in redno nastopa na najrazličnejših prireditvah in koncertih. Svoj samostojni nastop so imeli pevci že tudi na radiu, in sicer pod vodstvom tovariša Staneta Modeca. Leta 1972 se je zbor vključil v ZKPO Domžale in začel dobivati tudi finančno podporo za svoj obstoj. Pevci so si nabavili obleke s tem, da so polovico potrebnega denarja prispevali sami. Čeprav ima zbor včasih težave zaradi števila sodelujočih pevcev, pomanjkanja prostora za vaje, pa si vendar priza-

Moški pevski zbor Gasilskega društva Radomlje na jubilejnem koncertu ob 5. obletnici svojega obstoja in delovanja

deva, da bi gojil pevsko kulturo v Radomljah. Upravni odbor si prizadeva, da bi dobil svoje prostore v Kulturnem domu.

V četrtek 3. julija, so radomeljski pevci priredili prvi samostojni koncert v Radomljah in to ob 5. obletnici delovanja zbora. Dvorana kulturnega doma v Radomljah je bila polna hvaležnih poslušalcev. Slovesnost je začel ravnatelj osnovne šole Radomlje Rajko Hafner in spregovoril tudi nekaj besed o praznovanju dneva borca.

Napovedovalec tovariš Kavčič je napovedoval in povezal program z lepo sestavljenim recitalom. Pro-

gram koncerta je obsegal dva dela. V prvem delu so pevci zapeli osem že znanih narodnih in umetnih pesmi. V drugem delu programa pa so zapeli narodne in partizanske pesmi. Vse pesmi so bile kvalitetno dobro pripravljene, kar je v veliki meri zasluga tudi zborovodja tovariša Staneta Habeta, ki je kljub slabši zasedbi nekaterih glasov uspel ustvariti ubranost in melodičnost nastopajočega zbora.

Med odmorom so pevskega zboru čestitali predsednik ZKPO Slavko Pišek in predstavnik moškega pevskega zbora iz Mengša Kamnika. Tisti pevci, ki sodelujejo v zboru že več let, so dobili tudi

priznanja. Ravno tako so se zahvalili tovarišu Habetu za njegov dolgoletni trud in uspehe, ki jih je dosegel s tem zborom.

Poslušalci so s svojim priznanjem pokazali, da znajo ceniti narodno umetno in partizansko pesem in da si želijo še podobnih nastopov. Pevskemu zboru pa pri nadaljnjem delu želimo še veliko vztrajnosti, dobre volje in delovnih uspehov. Ti pa bodo doseženi, če se bodo v vrstah moškega pevskega zbora v Radomljah pojavili vsi tisti, ki ljubijo lepo pesem.

Iskrene čestitke za lepo organiziran in uspel koncert ter užitek.

NACE VODNIK

Vezilo ob 30-letnici osvoboditve

Likovni ustvarjalci likovnega društva PETRA LOBODE v Domžalah, so počastili 30-letnico svobode s tem, da so organizirali razstave svojih slik v Domžalah, Murški Soboti, Radencih, Lendavi, Kamniku, Lenartu v Slovenskih goricah in Rušah na Koroškem.

Na vseh razstavah so razstavljali izključno le člani likovnega društva Petra Lobode. Število avtorjev se je gibalo od 21 do 25, eksponatov pa je bilo na razstavah okoli 30–40. Slike za razstavo je od posameznikov odbral društveni metnor akademski slikar Danijel Fugger. Slike so na platnu, lesu in steklu in so izdelane z oljnatimi barvami, v pastelu, z igro, s tempero, s tušem in s tiskarskim črnilom. Razstavljenih je tudi nekaj skulptur Toneta Pajerja in Braneta Rihtarja. Razstavljene slike predstavljajo v splošnem pokrajine, portrete, tihožitja in pejsaže.

Obisk na omenjenih razstavah je bil kar lep. Na osnovi podpisov v knjigi vpisov je razvidno, da si je ogledalo razstavo v Domžalah 1011 obiskovalcev, v Murški Soboti 710, v Radencih 286, v Lendavi 200, v Kamniku 500, v Lenartu 200. Po splošnih podatkih je obiskovalo razstave okoli 3000 obiskovalcev, ker se pa v posameznih krajih niso vpisali vsi, lahko

ocenimo, da si je razstave ogledalo okoli 5000 obiskovalcev.

Knjiga vtisov hrani tudi nekatere izjave, ki so jih zapisali posamezniki v zvezi z razstavami v letošnjem letu. Obiskovalci imajo o razstavi večji del kar ugodne vtise in tudi ocene so kar lepe. Oglejmo si nekatere. Trije Domžalčani gledajo na razstavo takole: prvi je zapisal: „Moram priznati, da je razstava pokazala velik napredek skupine in je vredna vse pohvale.“ Drugi: „Zelo sem presenečen nad delom in napredkom ter čestitam vsem za uspešno razstavo.“ Tretji: „Osebnostno gojim do likovnikov velike simpatije. Domačim razstavljalcem iskreno čestitam za njihova dela in veliko organizacijsko sposobnost.“ Tudi druge ocene v Domžalah so bile dokaj pozitivne.

Nek član uprave Zdravilišča Radenci pravi: „Pripravili ste nam prijetno presenečenje in želimo še nadalje sodelovati z vami.“ Ravno tako so se pohvalno izrazili o razstavi tudi tujci, ki letujejo v tem kraju, in to vse od Nemcev in Francozov do ostalih, ki so si ogledali razstavo. Vse te pohvale pa v bistvu pomenijo za domžalske likovne ustvarjalce še večji pogum, da se bodo pri svojem delu še intenzivneje in načrtneje izpopolnjevali.

Prostori, v katerih so bile razstave, so bili v vseh krajih okusno aranžirani tako, da so razstave še bolj dobile na svojem izrazu. Poleg tega pa so domžalski likovniki dobili razstavne prostore povsod brezplačno in tudi sicer so domačini razstavjalce sprejeli tovariško in toplo.

Pri vsaki razstavi je imel otvoritveni govor eden izmed članov društva. Tako je v Radencih otvoril razstavo predsednik društva tovariš Dolfe Pen, dipl. ing. V svojem nagovoru je med drugim povedal v strnjeni obliki pregled o dosedanjem delu društva in razvil stališče Slovencev do likovne umetnosti, ki jo gojijo nepoklicni slikarji. Med drugim je tovariš Pen dejal:

„Trenutno doživljamo v amaterski likovni dejavnosti velik razmah. Beseda ‚amaterski‘ ima kvalitetno slab prizvok, zato raje rečemo, razmah likovne dejavnosti nepoklicnih ali neakademičnih slikarjev. Ne moremo trditi, da bi bil ta razmah značilen le za Slovenijo, mirno pa lahko trdimo, da je prav pri nas prišlo do razvoja svojstvenih organizacijskih in kvalitetnih oblik. V Sloveniji deluje danes že nad 40 aktivnih likovnih skupin. Veliko teh skupin medsebojno uspešno sodeluje in imajo tudi stike z Združenjem likovnih skupin pri ZKPO Slovenije v Ljubljani.

Poudariti pa je treba tudi dej-

(Nadaljevanje na 15. strani)

(Nadaljevanje s 14. strani)

stvo, da v večini likovnih skupin sodelujejo kot strokovni mentorji tudi akademski slikarji, kiparji in umetnostni zgodovinarji, ki kvalitetno usmerjajo razvoj slehernega posameznika. S takim sodelovanjem in kakovostnim dvigom, pa se počasi izravnava prepad med poklicnim in nepoklicnim slikarjem. Kakor imamo le eno besedno umetnost, prav tako je tudi likovna umetnost le ena, seveda, vse dotlej, ko kritično izločimo lažiumetnost, kič in diletantizem.

Likovno društvo Petra Lobode si ne domišlja, da je že doseglo pravo in neoporečno umetnost. Zadovoljni smo, da lahko ugotovimo, da napredujemo. Za to napredovanje se moramo zahvaliti mentorju in pa občasnim strokovnjakom, ki nas obiskujejo in dajejo smernice ter napotke za delo. Smo mlada skupina, ki ima za seboj komaj dobri dve leti delovanja. Če bomo nadaljevali svoje delo s takim zagonom in predvsem s tako medsebojno slogom, sodelovanjem in tovarštvom, bržkone tudi uspeh ne bo izostal.

V društvu, ki šteje sedaj že skoraj 40 članov, delujejo likovniki najrazličnejših poklicev in starosti. Kljub taki heterogenosti je vendar

med nami ubranost, ki jo poraja skupno veselje do upodablajoče umetnosti. Različni so tudi načini izražanja, kot tudi objekti. Nekateri so že bili v slikarskih kolonijah v Slovenskih goricah in v Pomurju.

Da se likovno delovanje v Domžalah tako odvija, je treba pohvaliti domžalsko Kulturno skupnost in Občinski svet ZKPO, ki oba dajeta društvu moralno in materialno podporo. Člani obeh forumov kažejo zanimanje do članov likovnega društva, saj le-ti od razstave do razstave s sistematično privzgojo kažejo, kako se vraščajo nepoklicni slikarji v razvoj domžalske likovne ukulture.

V nadaljnjem izvajanju je inženir Adolf Pen povedal, da so vsi ti uspehi doseženi ob skupnem sodelovanju in da tudi v bodoče načrtujejo vrsto razstav, ki bodo redno dokazovale prizadevanje vseh članov likovnega društva. Poudaril je, da je veselje tisto, ki družijo člane in da se točno udeležujejo „likovne šole“, ki je vsak ponedeljek v Domžalah. Problem, ki pa še vedno ostaja odprt, pa je pomanjkanje stalnega prostora, vendar domžalski likovniki upajo, da bodo tudi to oviro slej ko prej odpravili.

Dolfe Prešeren

Predsednik likovnega društva Petra Lobode iz Domžale tovariš inž. Adolf Pen otvarja eno izmed mnogih razstav tega društva

ne skupnosti, vendar mu je to zaenkrat onemogočeno, ker ni mogoče dobiti dovoljenja. Ureditev letnega gledališča so podprle vse družbenopolitične organizacije in društva iz krajevnih skupnosti, enako tudi občinski forumi in zato upravičeno pričakujemo, da se bo stvar kar najhitreje

uredila. Jasno je namreč, da v takih pogojih, kakršni so sedaj, društvo ne more delati.

Vsi upamo, da bodo pristojni organi izdali dovoljenje, in da bo društvo lahko nemoteno nadaljevalo s svojim uspešnim delom.

VERA GROŠELJ

OBČNI ZBOR PK DRUŠTVA JOŽEF VIRK IZ DOBA

V petek, 20. junija, se je v sobi v gasilskem domu v Dobu zbralo veliko število starejših in mlajših članov KPD Jožef Virk, predstavnikov družbenopolitičnih organizacij, občinskega sveta ZKPO Domžale, predstavnikov drugih društev in ostalih, da bi na občnem zboru KPD pregledali in ocenili delo mladih dramskih igralcev iz Doba.

V uvodnem poročilu predsednika Marka Starbeka je bilo povedano, da je društvo v lanskem in letošnjem letu sodelovalo pri uprizoritvi igre zvok in svetlobe Adam Ravbah na Krumpkeru, da je uspešno izvedlo ljudsko igro Dekla Ančka, da je sodelovalo pri proslavi ob praznikih in da se na sploš-

no lepo vključuje v življenje in delo krajevnih skupnosti Dob.

Po poročilu tajnika in blagajnika ter gospodarja se je razvila živahna razprava. Vsi razpravljavci so pohvalno govorili o delu in uspehih društva, ki ga sestavljajo predvsem mladi. Delo društva pa bi bilo lahko še veliko boljše, če bi imelo prostorske in materialne pogoje. Namreč do sedaj so imeli vaje v gasilskem domu, predstave pa pred spomenikom padlih borcev, kar pa se nekaterim ne zdi primeren kraj. Zato se je društvo odločilo, da si na Močilniku uredi letno gledališče, v katerem bi lahko nastopali vsaj poleti.

Društvo namerava usposobiti letno gledališče do praznika krajev-

V letošnjem letu je bila tudi v Moravčah ustanovljena godba na pihala. Svoj prvi nastop je imela za delavski praznik 1. maj, sedaj pa že uspešno nastopa na prireditvah v Moravški dolini

TUSTANJSKI GRAD – ZNAMENITOST MORAVŠKE DOLINE

Kadar te pot zanese po naši novi asfaltni cesti v Moravče, katero so Moravčani tako dolgo pričakovali, ali proti Vrhpolju, se ti nehote odpirajo lepote tega kraja, kotička, ki je odprlo okno v svet, doline, o kateri poje pesem „Tam, kjer stari gradovi molčijo, tam je Moravska dolina...“

In če že obujaš spomine na stare gradove, njihovo preteklost, znamenitost in prednike, ki so tamkaj živeli, ti vedno misli uha-jajo na stari grad Tustanj, na njegove „graščake“ in posebnosti, katere ima zidovje graščine.

Grad Tustanj stoji dober streljaj od glavne ceste Domžale – Moravče ali od vasi Vrhpolje, na hribčku pod Murovico, ob cesti, ki pelje z Vrhpolja v Moravče. Stoji skoraj tak, kakor pred štirimi ali več stoletji, kljub moravški „burji“ in zobu časa, ki ga neusmiljeno skušata uničiti.

Mislím, da v Sloveniji ni veliko gradov, ki so še ostali naseljeni z „graščaki“ in da so tudi redki stari gradovi na Slovenskem, ki bi imeli tako izjemno preteklost, kakor grad Tustanj.

Izjemna preteklost in posebnost tustanjskega gradu se ne da v nekaj besedah povedati, niti ni mogoče zajeti vsaj del tistega, kar grad skriva v svojih nedrih in kar je preživel, zlasti med drugo svetovno vojno.

Za takšno delo je verjetno potrebno veliko časa in smisla, da bi se odgnila vsa posebnost in vse zanimivosti, kar jih ljubosumno

čuvajo molčeči grad in njegovi prebivalci.

Preprosto naštevanje bi verjetno šlo v nedogled, zato naj omenim samo nekatere posebnosti, katere se mi zdijo pomembne, da bi se na kratko dojele značilnosti tustanjskega gradu.

Preprosti, delovni in pošteni ter napredno usmerjeni „graščaki“ so bili v preteklosti in so še sedaj znani celo izven Moravske doline. Njihova družba za časa nekdanje Avstrije, kraljevine Jugoslavije in pozneje, ni bila iz vrst grofov, propadlih baronov, ipd., temveč preprostih ljudi, revnih vaščanov, „Kovača“ z Vrhpolja, „Krušnika“ iz Tustanja, Šnajderjevega Papeta, Petra in Slavkota, kakšnega napredno usmerjenega, ali slabo plačanega učitelja kot je bil Lojze Sicherl.

Nešteto nedeljskih popoldnevov, večerov in drugih dni, so preživeli skupaj v pogovorih in tudi ob kakšnem litrčku vina, pokojni „graščak“, „Kovač“ z Vrhpolja, sin Miha in drugi vaščani. Pogovori so se vrteli okoli najrazličnejših stvari, o politiki, o krepitvi „sokolske“ organizacije, o gospodarstvu, živinoreji, zlasti konjih, o književnih delih in o vsem pomembnem, kar je tedaj usmerjalo ali bremenilo človeka.

(Nadaljevanje na 16. strani)

(Nadaljevanje s 15. strani)

To pa je ena od pomembnih lastnosti „graščakov“, ki je bila redka pri drugih veleposestnikih.

Napredna usmerjenost ter nacionalna zavednost „graščakov“ je prišla do popolnega izraza šele v drugi svetovni vojni. Takoj po okupaciji dežele so se „graščaki“ skupaj z drugimi naprednimi silami začeli upirati fašističnemu terorju in kar štirje člani so se aktivno vključili v narodnoosvobodilno vojno in revolucijo. Jože in Miha sta bila na ustanovnem odboru Osvobodilne fronte za Moravsko dolino, januarja 1942, ki je bil ustanovljen v Armonetovi hiši v Tustanju. Mladinec Franci pa je bil na straži v času zasedanja. Bili so vzorni borci in vestno izpolnjevali naloge, čeprav se je zgodilo, da so partizanskim enotam poveljevali sinovi siromašnih vaščanov. Dva člana družine sta žrtvovala svoji življenji za stvar pokreta in sicer mlajši France kot politkomisar bataljona je padel leta 1944 pri Trebnjem na Dolenjskem in starejši Miha, katerega je ubila domobranska roka, kot terenskega delavca v začetku leta 1945. Poleg aktivnega boja štirih „graščakov“ v partizanskih vrstah, pa je tudi vsa ostala družina od začetka do konca vojne bila na strani narodnoosvobodilne vojne. Vrsto različnih dobrin od hrane, živine, zavetja so bile deležne partizanske enote, ki so se mudile na tem območju, zlasti terenski politični delavci, gospodarske komisije in kurirji so dobili varno zavetje v Tustanjskem gradu. Med njimi tudi visoki vojaško-politični voditelji, kakor Mitja Ribičič, France Poglajen, Janko Sekirnik, Alojz Žokalj, pokojni Alojz Komman-Marok in drugi.

Posebnost Tustanjskega gradu je poleg navedenega tudi v tem, da grad ni bil niti en dan izkoriščen za nemško postojanko, kakor nekateri drugi gradovi na Slovenskem. Nemci so večkrat poskušali organizirati postojanko, toda do tega zaradi neprimernosti in še drugih neznanih razlogov ni nikoli prišlo. To tudi ni uspelo domobrancem. Z drugih utrjenih gradov širom Slovenije so domači izdajalci in okupatorji izvajali nasilje nad ostalim prebivalstvom, kar pa ni bil slučaj na tem gradu. To pa je pomenilo veliko prednost partizanskemu gibanju tega kraja, ker se ni bilo potrebno izogibati gradu, pač pa so v njem dobili še pomoč in zavetje. Mislim, da se je celo dalj časa na gradu nahajala partizanska radijska postaja, ki je vzdrževala zvezo med Stajersko in Dolenjsko.

Pomembnost in posebnost gradu je tudi v tem, ker hrani velike muzejske vrednosti in druge znamenitosti, katere na žalost neusmiljeno uničuje zob časa. Uničuje zaradi tega, ker sedanji „graščak“ ni zmožen s materialnega vidika, da bi sam s svojimi sredstvi preprečil propadanje in uničevanje dragocenosti njegovih prednikov (freske, stare preko 600 let, viteška in druga oprema itd.). Z delom in pridnostjo le lahko skrbi za sebe, naraščajočo družino

in sorodnike, ki so se v zidovju nalezli revmatičnih in drugih boleznih.

Grad je obenem lepa izletniška točka v Moravski dolini. S košato lipo in grajskim vrtom nudi prijeten oddih. Možni so sprehodi tudi v bližnjo ali daljno okolico. Z ne velikimi sredstvi bi se pod gradom lahko zgradilo majhno umetno jezero in še marsikaj drugega. Znano je, da so se celo nekateri tuje turistične ustanove zanimale za odkup gradu, katerega bi po ureditvi koristile kot muzejsko vrednost in za prijeten oddih svojih državljanov.

To je samo nekaj posebnosti, ki

Naš klub 75

Mladinski klubi postajajo v vedno večji meri tiste oblike dela, ki omogočajo neposredno vključevanje mladih ljudi v družbeno življenje. Preko njih uresničujemo svoje neposredne interese in potrebe po življenju v skupnosti. Ob poplavi zabavne industrije ohranjajo mladinski klubi tiste oblike življenja in dela mladine, ki zahtevajo ustvarjalno in iniciativno udeležbo v vseh oblikah dejavnosti, ki jih ti razvijajo.

Mladinski klub je kot metoda dela postala nepogrešljiva izrazna in delovna oblika osnovnih organizacij ZSMS. Inicijative, ki so oblikovane na metodičnih in vsebinskih zasnovah mladinskega kluba kot oblike dela, dobijo svojo trajno potrditev in družbenopolitične verifikacije v akcijah OO ZSMS. Mladinski klub ima zato, kot oblika dela svojo aplikativno vrednost in pomen za vse načine organiziranega življenja in dela mladih. Razvijanje mladinskih klubov in njegove metode bi morala biti stvar tako strokovnih, kot tudi političnih organizacij.

Za marsikateri kraj v Sloveniji predstavlja mladinski klub edini način kulturno-umetniškega in rekreativno-vzgojnega življenja. So nosilci in ohranjevalci tradicije kulturnih dejavnosti in rekreativno vzgojnega življenja. So nosilci in ohranjevalci tradicije kulturnih dejavnosti in drugih, ki so zaradi različnih razlogov prenehali z dejavnostjo.

Kljub premajhni skrbi so mladinski klubi v taki ali drugačni obliki preživeli različne kritike in zanikanja njihove potrebnosti.

Krajevna skupnost potrebuje mladinski klub kot metodo dela. Potrebuje tudi družbene centre, ki so se v preteklosti uveljavili kot učinkovita oblika dela in združevanja občanov.

Aktivnost znotraj teh oblik ima sama po sebi vzgojno vrednost in tako pri mladini pospešuje proces socializacije. Klubske oblike dela so dostopne vsakomur, vendar posameznik svobodno izbira med njimi in se odloča o tem, ali bo aktivno in ustvarjalno sodeloval ali ne. Po eni strani je vključevanje odvisno od interesov, sposobnosti, osebnih nagnjenj in od motivacije posameznikov, po drugi strani pa

jih vidi preprosto oko. Verjetno bi poglobljanje v preteklost ter občutki in pričevanje sedanjih „graščakov“ odkrilo še in še pomembnosti in znamenitosti Tustanjskega gradu, ki je odmaknjen od Ljubljane nekaj čez 20 km, ki ga neusmiljeno uničuje čas in ki je verjetno skoraj edini te vrste na območju Slovenije. Grad, ki je s svojimi „graščaki“ veliko prispeval revoluciji, grad, ki nestrpnost čaka, da se družba ozre na njega, na njegovo posebnost in znamenitost, grad, ki brez pomoči družbe ne bo kos času, ki uničuje znamenitosti naše preteklosti, bomo morali začeti reševati.

Jožko

od privlačnosti, prilagodljivosti, od ustreznosti in sodobnosti programov. To pa pomeni, da je klub odvisen tudi od odzivnosti samoupravno organiziranih sil pri vsebinskem, organizacijskem in idejnem mišljenju klubske dejavnosti v fazi njenega nastajanja in realizacije.

Mladinski klub gledamo po eni strani kot specifično metodično dopolnitev programa OO ZSMS in kolektivnih članov ZSM. Po drugi strani pa je oblika, ki v največji meri omogoča realizacijo nekaterih načel, ki jih pri vzgoji mlade generacije zasleduje socialistična samoupravna družba.

Najpomembnejša dejavnost klubov je kulturna umetniška dejavnost, ki vsebuje tudi elemente vzgojno izobraževalnega programa. Kulturno umetniška dejavnost se je v mladinskih klubih na dosedanj stopnji njihovega razvoja uveljavila v večji meri, tako po kvaliteti, kot tudi po obsegu.

Tekmovanje mladinskih klubov NAŠ KLUB 75, ki ga organizira ZKPO in RK ZSMS Ljubljana, je bilo letos za klube iz naše občine kot tudi za občinsko konferenco ZSMS Domžale zelo uspešno. V začetku leta formirana občinska žirija sicer ni do konca opravila svojega dela, vendar so se kljub temu pokazali dobri rezultati na področju klubske dejavnosti. Na zaključnem srečanju predstavnikov klubov, ki je bilo v mesecu juniju na Vrhniki, so bile podeljene nagrade najboljšim klubom iz vse Slovenije. Iz naše občine je v tek-

movanju sodelovalo precej klubov, izmed katerih so se v zaključni del tekmovalja uvrstile osnovne organizacije ZSMS Trojane, Lukovica, Dob, Rafolč. Izmed teh je najboljši uspeh dosegla osnovna organizacija iz Doba ki je v svoji skupini zasedla odlično tretje mesto in si tako pridobil diplomu in manjšo denarno nagrado. Ostali uvrščeni klubi so dobili priznanja za sodelovanje, občinska konferenca ZSMS Domžale pa je dobila tudi posebno priznanje za sodelovanje njenih OO ZSMS.

Obenem z zaključnim srečanjem pa se je pričelo tudi novo tekmovalje NAS KLUB 76, v katerega naj bi se v letošnjem in prihodnjem letu vključilo čimveč osnovnih organizacij ZSMS iz naše občine.

Občinska konferenca ZSMS poziva vse osnovne organizacije iz krajevnih skupnosti, ki se ukvarjajo s klubsko dejavnostjo in imajo svoje prostore, da se prijavijo. S prijavo dobijo osnovne organizacije ZSMS precejšnje ugodnosti, med drugim tudi finančno pomoč pri svojem delovanju.

Občinska žirija za tekmovalje
NAŠ KLUB 75

LEK
TOVARNA
FARMACEVTSKIH
IN KEMIČNIH
IZDELKOV
LJUBLJANA

TOZD RAZVOJ IN RAZISKA VE

o b j a v l j a prosto delovno mesto

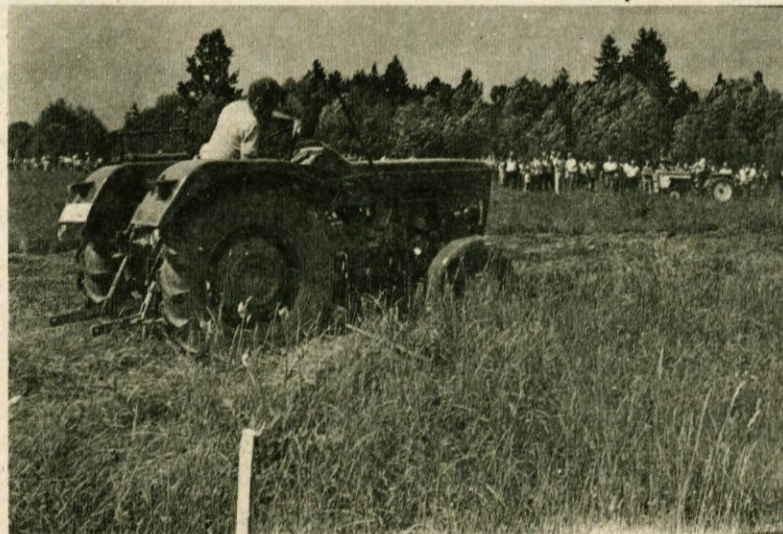
LABORANT v laboratoriju za gojenje in selekcijo drog v Mengšu.

Delo: Sajenje in oskrba poskusnih nasadov zdravilnih zelišč, pobiranje in urejanje pridelkov.

Pogoji: Nedokončana osnovna šola. Poskusno delo traja 60 dni.

Mesečni osebni dohodek je okrog 2.500 dinarjev.

Kandidate prosimo, da svoje ponudbe pošljejo v desetih dneh po objavi kadrovske-splošnemu sektorju podjetja „LEK“, Ljubljana, Celovška 135.

Tekmovanje traktoristov v košnji je pokazalo, da lahko z dobro mehancijo odpade veliko fizičnega dela

SREČANJA

IZSELJENIŠKI PIKNIK V KAMNIŠKI BISTRICI

V okviru prireditev v počastitev občinskega praznika občine Kamnik in Domžale je Slovenska izseljeniška matica Ljubljana – podružnica Kamnik–Domžale v soboto, dne 19. julija 1975, organizirala družabno srečanje zdomec in izseljencev pri planinskem domu v Kamniški Bistrici.

Številne izseljence, zdomec, njihove svojce in številne prijatelje planin in tega prelepega koščka slovenske zemlje je uvodoma pozdravil predsednik podružnice izseljeniške matice Stane Simšič, ki je imel sledeč govor:

Dragi rojaki! Letos mineva že 20 let, ko se srečujemo na takih prijateljskih srečanjih in se dogovarjamo, kako bi vezi med domovino in vami, dragi izseljenci in zdomeci, še bolj utrdili. Veseli nas, da smo se tako številno udeležili tega srečanja in s tem pokazali, da to želimo in podpiramo.

Dovolite mi, da vas v imenu podružnice izseljeniške matice za občini Kamnik in Domžale pristrčno pozdravim, vam zaželim prijetno bivanje v tem slovenskem delu domovine, ugodno počutje in vedro razpoloženje.

Pozdravljam vse predstavnike družbenega in političnega življenja obeh občin, predstavnike glavnega odbora izseljeniške matice za Slovenijo in vse druge goste in udeležence tega srečanja.

V posebno zadovoljstvo nam je, dragi rojaki, da se medsebojno spoznavamo in utrjujemo prijateljstvo. Mnogi izmed vas ste v tujini že mnoga leta in tam raste že druga in tretja generacija, drugi so na delu v tujini samo začasno in se bodo vrnili po nekaj letih. Za vse pa velja skupna ugotovitev, da ljubimo našo domovino in jo spoštujemo.

Nekdaj gospodarsko zaostala dežela se je danes industrijsko močno razvila in daje vse možnosti zaposlitve večjemu delu prebivalstva. Danes ni več nujno iskati kruha v tujini, ker ga je dovolj doma, čeprav še pred nekaj leti to ni bilo tako. Danes se mnogi naši ljudje, ki so odšli v tujino začasno, že vračajo nazaj in vključujejo v proces samoupravljanja in odločanja.

Sedanja ustavna ureditev daje posebne pravice delovnemu človeku, da sam odloča o rezultatih dela in razporeja družbeno akumulacijo. Preko delegatskega sistema kot osnove skupščinskega življenja in aktivnosti v samoupravnih interesnih skupnostih, KS in TOZD in drugih oblikah življenja in dela, se uresničuje v polni meri interes delovnega človeka.

Velik gospodarski in socialni razvoj je bilo mogoče doseči zaradi polnega sodelovanja samoupravljalca in ustvarjalca nove vrednosti in nosilca novih medsebojnih odnosov – delavskega razreda.

V dosedanem delu smo veliko dosegli, nismo pa še v celoti zadovoljni. Nekatera vprašanja ostajajo še odprta in čakajo rešitve. Prav na tem področju nas čakajo še polne roke dela. Z realizacijo duha nove ustave bodo mnogi problemi lažje rešljivi in bodo tudi rezultati še boljši.

Dragi prijatelji! Letos praznujemo 30-letnico osvoboditve. Sovražnik je bil poražen in pregnan. V novi socialistični domovini gradimo novo življenje, ki ustreza našim željam in potrebam. 30 let v svobodi gradimo nove medsebojne odnose, gradimo lepši jutrišnji dan. Žrtve, ki so padle v zadnji vojni, niso bile zaman. Živimo v svobodni – socialistični domovini, živimo v času burnih dogodkov, toda Jugoslavija uživa velik ugled v svetu, kot svobodoljubna dežela, ki je pripravljena pomagati vsem zatiranim, saj znamo ceniti svobodo. Cena zanjo je bila zelo velika.

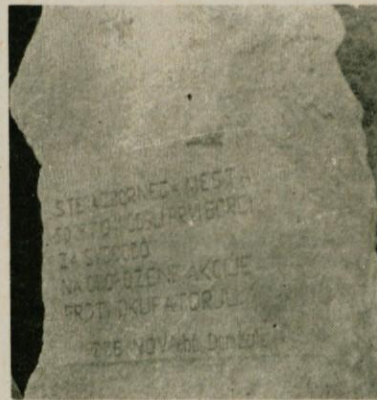
Živimo v času, ko zle sile v svetu žele omajati našo enotnost, poskušajo vnašati razdor v naše vrste in razvrednotiti naše napore in delež v zadnji osvobodilni vojni in zmanjšati ugled v svetu.

Kratenje osnovnih pravic našim bratom izven meja ožje domovine v

naše želje tudi na ostale, ki se obiska v domovini niso udeležili. Mi vam želimo vso srečo, zadovoljstvo, želimo biti z vami vedno in povsod, predvsem kot sinovi naše lepe slovenske domovine. Današnji dan naj nam ostane v prijetnem spominu na ure, ki smo jih skupaj preživeli.

Čas, ko boste še ostali pri nas, naj mine v prijateljskem kramljanju in nabiranju prijetnih vtisov v srcu kamniških planin.

V imenu predstavnikov obeh občin je izrekel dobrodošlico predsednik Skupščine občine Kamnik tov. Franc Svetelj, ki je pozdravil izseljence in zdomec s sledečim govorom:

Detajl spomenika v Radomljah, ki stoji na mestu, od koder so 27. julija 1941 odšli v akcije prvi borci proti okupatorju

„Dragi rojaki, spoštovani gostje! Iskren in pristrčen pozdrav naj velja vsem vam, ki ste te dni iz daljnih dežel prišli spet v svoj rodni kraj, v domovino vaših očetov in mater, v vašo lepo Slovenijo. V imenu skupščin občine Kamnik in Domžale izrekam dobrodošlico še posebej rojakom z območja kamniške in domžalske občine.

Letošnje kamniško srečanje naših rojakov na tujem označujeta tudi dva pomembna jubileja. Naša domovina je te dni v teku proslav ob 30-letnici osvoboditve izpod škornja fašističnega zavojevalca, slavimo 30 let svobodne izgradnje naše socialistične samoupravne družbe. V tem času smo dosegli tak razvoj, kot ga nismo zabeležili v sto in več letih prejšnjega obdobja. Ni potrebno navajati velikih števil, saj ta napredek srečujemo danes na vsakem koraku. Zgradili smo številne nove tovarne, šole, stanovanja, ceste. Standard našega delovnega človeka je skoraj neprimerljiv s tistim pred 30. leti. Ne samo gmotni položaj, še večji korak smo stavili v spreminjanju v naši družbi. Človek-delavec je postal dejanski gospodar rezultatov svojega dela. On odloča o temeljnih vprašanjih družbenega razvoja na vseh ravneh, od krajevne skupnosti in delovnih skupnosti naprej.

Ko te dni v kamniški in domžalski občini praznujemo občinski praznik, v spomin na težke in slavne dni, ko so se naši ljudje pred 34. leti odločno uprli okupatorjevemu nasilju, ko ocenjujejo dosežene uspehe na vseh področjih, se seveda ob tem dogovarjamo tudi o naših bodočih nalogah in bodočem razvoju, ki si ga bomo začrtali s srednjeročnim načrtom do leta 1980.

Prav je tudi, da se danes spomnimo, da je današnje srečanje naših rojakov tudi jubilejno. Pred dvajsetimi leti, leta 1955, so se slovenski izseljenci na pobudo rojaka Franca Česna in drugih prvič sešli v Kamniški Bistrici. Ta pobuda je kasneje prerasla v vsakoletni piknik v Škofji Loki. Vendar je srečanje v Kamniški Bistrici ostalo. Sicer v skromnejšem obsegu, vendar toliko bolj pristrčno. Naš Grintavec, Kočna, Brana in drugi vrhovi Kamniških planin vsako leto znova privabijo v svoje vznožje številne rojake, ki niste pozabili na svoj dom, na svojo domovino.

Zato še enkrat pristrčno pozdravljeni vsi, ki ste, čeprav dolga leta v tujini, v srcu ostali Slovenci, ki ljubite to zemljo, ki vas je rodila in ki ji boste ostali zvesti do konca dni. Naj vam tudi to srečanje

z rodnim krajem in ljudmi da novih moči in volje za uspešno premagovanje tegob življenja v tujini, še posebej pa ste lahko ponosni, da izhajate iz domovine, ki je bila kos veliko močnejšemu sovražniku in ki danes stoji na čelu neuvrščenega sveta ter uspešno gradi novo socialistično samoupravno družbo. Lepo pozdravljeni!“

Izseljence in zdomec je pozdravila tudi predstavnica Slovenske izseljeniške Matice Slovenije iz Ljubljane in jim zaželela prijetno bivanje v stari domovini.

V kulturnem programu so nastopili: ansambel Poljanšek, ansambel Vilija Petriča, ki je nato odšel na obisk k izseljencem čez lužo, ansambel naših izseljencev Poseddi iz Chicaga, sestri Jerman, recitator Tone Ravnikar, Moški pevski zbor „Solidarnost“ iz Kamnika, ki ga je vodil Stane Habe, in folklorna skupina iz Kamniške Bistrice, ki je ob spremljavi ansambla Poljanšek zaplesala venček slovenskih narodnih plesov. Vsi nastopajoči so svoje točke odlično izvedli, zato tudi izseljenci in zdomeci ter njihovi prijatelji niso štedili s številnimi aplavzi. Program je uspešno povezovala Danica Simšič, sedaj že dobro poznana napovedovalka televizijskih oddaj.

Predsedniku podružnice, predsedniku skupščine občine Kamnik ter vodjem skupin in sestrama Jerman je ljudski umetnik Štefan iz Prekmurja izročil lična darila, ki jih je sam izdelal.

Seveda so se ob poskočnih vižah domačih polk in valčkov, ob vriskanju in petju, izseljenci, zdomeci in njihovi prijatelji vrteli še pozno v noč, ko so veseli zapuščali ta prelepi predel naše Gorenjske. Srečanje jim bo prav gotovo ostalo še dolgo v lepem spominu, k čemer je nemalo tudi prispevalo lepo vreme.

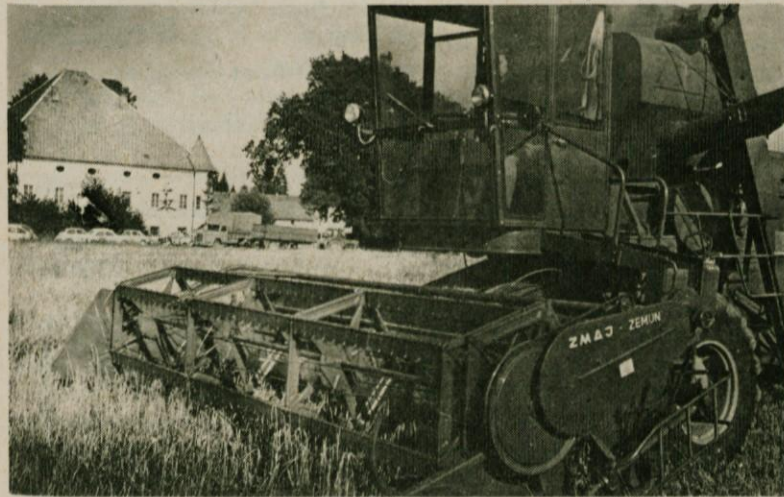
Tone Ravnikar

IZLET V PLANINE

Osnovna organizacija ZSMS Prevoje–Šentvid je v soboto, 12. julija 1975, organizirala izlet v planine. K sodelovanju smo povabili tudi mlade iz Doba, Rafolč in Lukovice, ki pa se izleta, pretežno zaradi slabega vremena, niso udeležili.

Deževno vreme, ki nas je spremljalo s Prevoj, ni obetalo nič dobrega. Ostali smo najbolj pogumni, dobro opremljeni smo se z avtobusom odpeljali proti Kamniški Bistrici. Hodili smo dobrih 5 ur, dež je še vedno lil, mi pa smo se tolažili z Domicljevo popevko. Danes bo srečen dan in zvečer prespali v planinski koči, v upanju da bo prihodnji dan bolje. Vztrajnost in napor sta bila poplačana naslednji dan, ko smo s sončne Brane opazovali planinski svet okoli nas. Bilo nas je bolj malo, pa smo bili tisti dan bolj srečni, ker smo kljub slabemu vremenu dosegli cilj. Pozno popoldne smo se, nekateri kar precej porjavili, vračali domov, mokri, a veseli in z željo, da se še kdaj srečamo na podobnem izletu. Domenili smo se tudi, da konec julija obiščemo Kamniško sedlo in se povzpemo tudi do Kokrškega sedla. Upamo, da bo takrat lepše vreme in da nas bo več, ki bomo obiskali planine.

Stupica Franci

Kljub deževnemu vremenu so uspeli pospraviti letošnji pridelek žita in tako poskrbeli za prehrano naših delovnih ljudi

Povojni razvoj Jugoslavije in tudi naše ožje domovine – Slovenije in obeh občin, beleži tako velik napredek, ki ga prej nismo dosegli v stoletjih. Industrijska rast omogoča zaposlitev vsem, ki žive na tem področju, in po podatkih delovnih ljudi celo primanjkuje.

Pogoji dela in življenja pri nas se hitro spreminjajo. Velik razvoj ni dosežen samo na gospodarskem, ampak tudi na družbenopolitičnem, samoupravnem, kulturnem in drugih področjih. Dinamičen razvoj v vseh povojnih letih nam je omogočil hitro spreminjanje medsebojnih odnosov, položaja delovnega človeka v sistemu odločanja, nagrajevanja, zadovoljevanja osebnih skupnih potreb ter neposrednega vplivanja na vse tokove življenja pri nas.

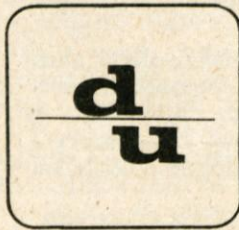
sosednjih državah, kljub mednarodnim obveznostim, ozemelske zahteve in nepoznavanje posameznih narodnosti, imajo določen sovražni namen, ki pa ne more doseči nobenega rezultata, zaradi naše notranje enotnosti in trdnosti. Taki poizkusi so obsojeni na neuspeh tudi zaradi vaše pripravljenosti, povedati svetu resnico o Jugoslaviji.

V teh dneh praznujemo tudi občinski praznik obeh občin – 27. julij, v spomin na prve padle žrtve s tega področja. Prebivalci Kamnika in Domžal so prispevali pomemben delež k naporom za osvoboditev.

Srečanje z vami, dragi rojaki, se vsako leto zelo veselimo, saj nam to predstavlja dobro jamstvo, da se naše vezi vedno bolj krepijo in da prenašate.

TURISTIČNA AGENCIJA
Poslovalnica Domžale
DELAVSKA UNIVERZA
Domžale

LIST IZ TURISTIČNE
BELEŽKE

Mesec dni je minil in mi smo, kot smo obljubili, pripravili po vaši želji, prvi skupni izlet občanov domžalske občine. Čeprav ste bili, no vsaj velika večina, v avgustu na dopustih, je bil odziv na našo novo rubriko ohrabrujoč. Po pravici povedano, nismo pričakovali toliko želja, zato je bila odločitev dokaj težka. Na naslov Viatorjeve Turistične agencije v Domžalah, je prispelo točno 178 pisem in skoraj toliko želja. Zanimivo je, da so nekateri želeli celo v Pariz, na Korziko, nekdo je celo izrazil željo, da bi šli v Holandijo drugi pa na Triglav. Vse bo mogoče, saj se bomo v Občinskem poročevalcu slišali vsakih štirinajst dni. Pa poglejmo vaše želje. Malo nas je začudilo, vendar z veliko večino je povedel GROSSGLOCKNER, ki je nabral celih 38 glasov. Nato pa sledijo: Budimpešta, Benetke, San Marino, Prekmurje, dolina Soče, Logarska dolina, Kumrovec, Pohorje, Liechtenstein, Dunaj, Pariz, Munchen, Salzburg, po en glas pa Korzika, Triglav in celo Holandija.

No, največ želja je bilo za GROSSGLOCKNER. Zato prvi vaš izlet po želji na GROSSGLOCKNER v soboto 13. septembra 1975. To je enodnevni izlet, program pa je sledeč:

Odhod iz Domžal v zgodnjih jutranjih urah, najbolje ob 4. uri zjutraj izpred poslovalnice VIATOR v Domžalah na Kolodvorski ulici. Preko Kranja in Jesenic pridemo na Korensko sedlo in tam opravimo obsejne formalnosti. Pot nas nato vodi do ZILE in SPITTALA ter dalje ob MOLLU do HEILINGENBLUTA, kjer je postanek.

Vožnja po visokogorski cesti do FRANZ JOSEF HOHE kjer je razgled na špico VELIKEGA KLEKA - GROSSGLOCKNERJA (3797) in sprehod po ledeniku PASTIRICA.

Povratek do WINKLERNIA in nato skozi Spittal ter mimo Millstattskega jezera do Beljaka ter preko Korenskega sedla nazaj v Domžale, kamor je prihod v večernih urah.

Cena prvega izleta: 220,00 dinarjev

Prevoz bo z modernim turističnim avtobusom MERCEDES (45-50 sedežev), imeli boste vodiča, vračunana je cestnina in organizacija izleta.

Upamo, da bo prijav glede na želje dovolj, kajti, če jih ne bo, bomo morali izlet prestaviti. Tudi vreme bomo naročili, da bo lepo. Prijavite se na „KUPONČEK VA-DU“, katerega izpolnjenega prinesite na Turistično agencijo v Domžalah, Kolodvorska ul., vse informacije pa vam bomo dejali po telefonu 72-465. Takrat boste tudi vplačali izlet. Prijave bomo sprejemali do zasedbe mest, oziroma do 10. septembra 1975. S seboj lahko nesete do 1.000 dinarjev in pa seveda ne pozabite potnega lista.

Vi pa le še pišite in povejte vaše želje in pobude!

KUPONČEK VA - DU GROSSGLOCKNER

Priimek in ime: .....

Stalno bivališče: .....

Datum prijave: .....

Podpis: .....

Kupon velja za eno osebo!

Pojdite z nami na izlet,
ne bo vam žal, še manj pa dolgčas!

OPOZORILO!

Janez in Milan Juhant, Kovaštvo in ključarstvo Spodnje Jarše 15 opozarjata vse obrtnike in ostale občane, da naj ne kupujejo posameznih predmetov ali drugih premičnin od tovariša Jožeta Juhanta, ker ni lastnik predmetov, ki jih prodaja.

Janez in Milan Juhant

»MLINOSTROJ«
TOVARNA STROJEV
DOMŽALE

Priporoča svoje izdelke!

RAZPIS

Zdravstveni dom Domžale, TOZD „Službe osnovnega zdravstvenega varstva“, n. sub. o. Domžale, Titov trg 1, razpisuje

JAVNO LICITACIJO

za prodajo sanitetnega avtomobila „Zastava 1300“. Izklicna cena je 7.000 dinarjev. Licitacija bo v četrtek, dne 28. 8. 1975, ob 8. uri v ZD Domžale. Interesenti morajo pred licitacijo položiti 10% od izklicne vrednosti na blagajni ZD.

Zdravstveni dom
Domžale

Za vaše vozilo dobite na naših bencinskih servisih vedno najustreznejša maziva in goriva

POPRAVEK

V članku „Uspeli stilni koncerti Groblje 75“ je prišlo do nekaterih nejasnosti, ki jih popravljamo.

Pri nagrajencu Stanetu MODECU se drugi stavek pravilno glasi: „Znan je bil kot harmonikar Kostja, kot ga v eni od svojih pesmi opeva Oton Župančič.“

Pri nagrajencu Janku TORELLIJU je v prvem stavku izpuščena beseda „kot“ upravitelj.

Pri nagrajencu Francu VEIDERJU je izpadlo. . . . pri dramski sekciji Svobode Mengeš in uspešno podaja nje karakternih vlog.“

Pri Marku ZUPANU je izpadlo. . . . Za uspešno delo v Simfoničnem orkestru Domžale-Kamnik in za uspele solistične nastope.“

Uredništvo

STILNI KONCERTI GROBLJE 75

12. september
Pianist Aci Bertoncelj
večer slovenske romantike

19. september
Oktet Gallus
renesančne in jugoslovanske ljudske pesmi

26. september
prof. Rok Klopčič
pianistka Nada Oman
Vivaldi, Bach, Debussy, Bartok
baročna glasba in glasba 20. stoletja

Muzej Jelovškove umetnosti
Grobeljska cerkev pri Domžalah
Pričetek vseh koncertov ob 20. uri

Vabita
Kulturna skupnost Domžale
Društvo glasbenih umetnikov
Slovenije

VABILO

Vabimo vas na otvoritev razstave
STAVKOVNO GIBANJE NA GORENJSKEM LETA 1935 IN
DELAVSKO GIBANJE V BONAČEVI TOVARNI NA
KOLIČEVEM

ob 40-letnici velike stavke koliških papirničarjev, 25-letnici samoupravljanja in 55-letnici Papirnice Količevo.

Otvoritev razstave bo 19. septembra 1975 ob 17. uri v pred-dverju hale Komunalnega centra v Domžalah, odprta pa bo do 27. septembra.

Vljudno vabljeni!

Papirnica Količevo
Oddelek za delavsko gibanje
1918 - 1941 Tehniškega muzeja
železarne Jesenice
Kulturna skupnost Domžale

V resoluciji o nadaljnji vlogi in akciji mlade generacije pri izgradnji samoupravne socialistične družbe, kakor tudi v akcijskem programu Republiške konference ZSMS, njenih organov in organizacij do leta 1976, sprejeti na 9. kongresu ZSMS in pogojeni z resolucijo 3. konference ZKJ in z lastnimi spoznanji, je jasno opredeljena vloga klubske dejavnosti kot ena izmed pojavnih oblik oziroma kot oblika dela osnovne organizacije ZSMS v krajevni skupnosti.

Posebna naloga OO ZSMS v krajevni skupnosti, kjer je klubska dejavnost specifična aktivnost mladih, je, da v praksi sistematsko in permanentno razvijajo klubske življenjske, v vseh njegovih oblikah, ker klubski način dela omogoča vključevanje mladih iz vseh sredin.

Tudi v naši občini smo dosledno sledili resoluciji in kreirali klubske dejavnosti, kot obliko dela osnovne organizacije ZSMS, v smeri posvečanja večje pozornosti, v merah naših specifičnih potreb in zmožnosti.

Zavzemali smo se za razširitev klubskega delovanja tudi v druge sredine, kjer mladi delajo in živijo, tako v TOZD, šole itd., toda pri tem je bilo treba nujno paziti, da bi klubska dejavnost ne nadomestila osnovne dejavnosti OO ZSMS in da bi ostala učinkovita oblika dejavnosti OO ZSMS za organiziranje aktivnosti v prostem času, kar pa se je večkrat spreminjalo.

Zavedali smo se, da mora postati klubska dejavnost tista oblika dela OO ZSMS v KS, TOZD, šoli in drugje, kjer se bodo mladi združevali in aktivirali v prostovoljnih dejavnostih, ker mladinska klubska dejavnost kvalitetno usmerja izrabo prostega časa, kar pa je pogojeno z materialnimi, prostorskimi in administrativno-tehničnimi pogoji, predvsem pa s pogoji sistematskega financiranja. S tem, ko smo vsaj delno rešili problem financiranja vseh subjektivnih sil znotraj enotne fronte organiziranih socialističnih sil, vse od OO ZSMS znotraj KS, TOZD, šole itd. naprej, v okviru lastnih virov financiranja, kakor tudi znotraj finančnega programa občinske konference in znotraj

finančnih programov KS, smo v okviru financiranja vseh temeljnih dejavnosti OO ZSMS vzporedno rešili tudi problem financiranja klubske dejavnosti.

V smislu neotežkočenega razvoja klubske dejavnosti smo se zavzemali tudi za boljše prostorske možnosti delovanja mladih v vseh aktivnostih klubske dejavnosti in smo se v zvezi s tem zavzemali, da se objekti, ki se ne uporabljajo skladno z njihovim osnovnim namenom, uporabljajo za to dejavnost.

Delovali smo v zavesti presoji dejstva, da celovitost vzgojnoizobraževalnega procesa, idejno politične usmeritve in rekreacije mladega človeka ni omejena le na proces pouka v šolskih ustanovah, temveč je sestavni del vse izvenšolske dejavnosti nas mladih. Dobro smo morali proučiti naše interese in z raznolikostjo dela v okviru klubske dejavnosti nam je v večji ali manjši meri uspelo vključiti večje število mladih v delo same OO ZSMS.

Zavestno smo šli v akcijo, da se ta dejavnost ne razvija stihijsko, temveč načrtno in da se ne koncentrira na enem samem prostoru, temveč da se razvija povsod tam, kjer so mladi in imajo take interese. Ta dejavnost pomeni v dobi oblikovanja mlade osebnosti zelo veliko, saj je to v veliki meri metoda za odtrgarnje mladega človeka „cesti“ in vsem njenim vplivom ter ga navajati na življenje v družbeni skupnosti, kjer ima tudi on pravico odločati o načinu življenja znotraj krajevne samouprave in drugih oblik samoupravljanja. To je eden od načinov, da se mladi seznanijo s principi naše organiziranosti in da se aktivno vključijo tako v delo OO ZSMS, kot tudi v klubske dejavnosti. Naša naloga je, da preko zabavnih in poljudnih oblik dela posredno vključimo kar največ mladih tudi v oblike, ki se nanašajo na idejnopolitično usposabljanje mladih ljudi, toda zato pa moramo doseči vsebinsko povezavo osnovnih organizacij ZSMS, družbenopolitičnih organizacij, posebno SZDL in družbenih organizacij ter društev. Prav tej slednji – idejnopolitični obliki usposabljanja mladih, smo v naši občini posvetili premalo pozornosti.

Mengeški pionirji so se v velikem številu udeležili očiščevalne akcije, ki je bila v Krajevni skupnosti Mengeš

V okvirih našega delovanja in spremljanja dogodkov je bilo opaziti posebno dobro razvito športno rekreacijsko dejavnost, kot eno izmed oblik klubske dejavnosti, saj je bilo opaziti močno aktivnost in angažiranost mladih iz vseh sredin v mnogih športnih oblikah. In to aktivnost smo relativno tudi najbolj podpirali. Zadovoljivi rezultati so bili doseženi tudi na področju kulturne dejavnosti glede vključevanja velikega števila mladih v razna kulturno-umetniška društva, risarske sekcije, pevске zbornice ipd. Premalo organiziranosti pa je bilo na področju idejnopolitičnega izobraževanja kot eni od pomembnih oblik klubske dejavnosti in to se posredno kaže v kadrovskih težavah na vseh nivojih. Temu bomo morali v prihodnje posvetiti večjo pozornost.

Kljub številnim ukrepom pa se je pojavil poseben problem v zvezi z delovanjem OO ZSMS, saj ponekod pomeni klubska dejavnost osnovno obliko delovanja mladih, ki je omenjena samo na zabavno dejavnost in pridobitniške namene oz. profitarsko, zabavno in športno. Zato so različni vzroki, od katerih je pomanjkanje denarja za delo eden izmed glavnih. Čeprav so ponekod OO ZSMS s svojo klubske dejavnosti služile veliko denarja, se ta denar ni smotrno izkoriščal, pač pa le zato, da je pešiča dobro živela, medtem pa se je ostala mladinska dejavnost borila s finančnimi problemi in to se dogaja pri nas še danes.

Za zaključek in za delo v bodoče poudarimo še to, da mora klubska

dejavnost oz. mladinski klub delovati tako, da s svojo organiziranostjo in delom ustvarja pogoje, preko katerih vzpodbuja razvoj osebnosti mladega človeka in s tem pospešuje proces socialnega in političnega dozorevanja. Zato morajo programi mladinskih klubov vsebovati take oblike dela z mladino preko katerih bomo znali mladim približati cilje naše družbe v njenem družbenopolitičnem in družbenoekonomskem odnosu. To dejstvo je zlasti pomembno zaradi tega, ker se v mladinskih klubih zbira relativno največ mladih ljudi. Ti mladi pa hkrati predstavljajo najbolj pestro strukturo naše organizacije, saj so iz najrazličnejših sredin; tu rešujejo predvsem tiste interese, ki so jim skupni, hkrati pa tudi interese, lastne posameznim delom mlade generacije.

OBVESTILO

Združenje šoferjev in avtomehanicov Domžale obvešča vse zainteresirane, da bo pričetek večerne šole za poklic voznika motornih vozil kategorije C in D, 8. septembra 1975. Prijave sprejema Petek Slavko „TERMIT“ Domžale.

IVAN VIDALI

POIMENOVANJE CEST V MENGŠU

Nadaljevanje in konec

V tej hiši je bila do srede tridesetih let mengerska pošta in ordinacija dr. Tineta Zajca. V stanovanju enega od poslopij se je rodil Matija Blejc.

27

Naslednja ulica je PROLETARSKA. Pravzaprav nima povsem natančnega imena in se nekoliko drugače imenuje, kot naj bi se.

Kmalu po osvoboditvi, menda v začetku julija 1945, se je v Mengšu nastanila 1. proletarska brigada. Člani nove oblasti, menda sem bil tedaj že predsednik KNOO, smo sklenili, da mimo novih streh obeh požganih domov, Prosvetnega in Sokolskega, ki so ju naši borci upepelili sredi maja 1944, napravimo cesto, ki naj poveže sedanjo Blejčevo cesto z Liparjevo. Do tedaj je tamkaj namreč obstajala samo ozka steza. Ker pa naj bi bila cesta široka, dolga je okoli 250 metrov, tekla pa je po samih njivah, ki so vrhu vsega bile nagnjene proti Liparjevi cesti, je bilo seveda potrebno za gradnjo ogromno gramoza. Ker sami Mengšani s svojimi vozmi tako velike količine gramoza ne bi zmogli zvoziti nanjo, smo naprosili proletarce, da nam priskočijo na pomoč. S pomočjo proletarske brigade smo potem res zgradili to cesto in njej v spomin smo ji dali tudi ime. Tako bi se pravzaprav morala imenovati Ulica prve proletarske brigade.

28

Nasproti Maistrovi ulici se od Blejčeve odcepi CANKARJEVA ULICA. Tudi o Ivanu Cankarju, o našem največjem pisatelju in dramatikumu se ne kaže predolgo zaustavljati, ker je ne samo zaradi svojega knjižnega dela, pač pa tudi zavoljo resničnega rodoljubja, socialističnih, demokratičnih nazorov in svoje zavzetosti za ponizane in razžaljene, za proletarijat, enkratna osebnost v slovenski družbi, in znan odraslim in otrokom.

29

Vzporedna ulica tej je ULICA DR. TINETA ZAJCA. Dr. Zajec je bil sicer rojen Trzinec, je pa opravljal svoj zdravniški poklic v Mengšu. V že omenjeni nekdanji Dolenčevi hiši je imel v prvem nadstropju svojo ordinacijo. V šolo je hodil v Trzin in Ljubljano, medicino pa je končal v Gradcu.

Dr. Tine Zajec-Miha je bil izredno priljubljen in narodno zaveden mož. Zato se je tudi kmalu po vstaji pridružil NOB in včasih v najhujših okoliščinah zdravil ranjene ali obolele borce in ilegalce. Leta 1944 so ga Nemci zaprli, kmalu nato pa je odšel v partizane in ustanovil pri Komenški Dobravi partizansko bolnišnico, „Bolnico dr. Mihe“. Le nekaj dni po začetku delovanja bolnišnice pa so jo Nemci zasledili, jo obkolili, ranjence žive zažgali, dr. Zajca pa zverinsko mučili, potolkli s puškinimi kopiti in ga končno še napol živega vrgli v ogenj, ki je pepelil bolnišnico.

Pokopan je v Mengšu. Oddolžili smo se mu še tako, da smo po njem poimenovali tudi mengerski zdravstveni dom. Ime je nato prevzel tudi združeni občinski zdravstveni dom Domžale, danes pa žal v imenu zdravstvenega doma ne zasledimo več zdravnikovega imena.

30

V neposredni bližini te ulice je MURNOVA ULICA. Zakaj njegova? Murn je bil eden od četverice slovenske Moderne, doma iz Ljubljane in tenkočutni pesnik, čigar pesmi so prežete z lepoto kmečkega življenja in narave, s preprostostjo ter z občutkom grenke osamljenosti.

Neozdravljiva bolezen ga je pahnila v grob, ko je bil star komaj 23 let. Tudi umrl in pokopan je v Ljubljani. Prav želja, da bi ozdravel, pa ga je med drugim nekajkrat popeljala tudi v Mengeš. Ko je namreč iskal zdravlja pri svoji teti v Zalogu pri Komendi, se je v svojih dolgih spreho-dih seznanil tudi s pesnico Zorano pri Kebru, v gostilni njenih staršev. Nanjo je napravil izreden vtis in tudi nekatere njene pesmi kažejo nekaj Murnovih vplivov. Iz znanstva sta se mu porodili tudi dve pesmi, medtem ko jih je pesnica napisala v njegov spomin več.

IN MEMORIAM

Konec junija smo se na domžalskih Žalah poslovili od Pavle Jurjevec-Jelke. Rojena je bila pred 53. leti v Straži pri Lukovici, otroška leta pa je preživljala v Lukovici in Vrbi.

Kmalu po okupaciji je postala članica Zveze mladih Slovencev in leta 1943 članica SKOJ. Bila je zelo aktivna in zaradi tega jo je okupator ob pomoči domačih izdajalcev aretiral. Prestala je mučenja v taboriščih in se po osvoboditvi vrnila domov, kjer je spoznala svojega moža Avgusta-Zoreta, ki je bil tedaj sekretar organizacije KPS v Lukovici.

Tovarišica Jelka je morala, polna življenja in dobre volje, kloniti pred zahrbtno boleznijo in prekmalu zapustiti svoje domače in soborce.

V poslovnih besedah je njeno življenjsko pot orisal Franc Zorman, prapor Krajevne organizacije ZZB NOV VIR, pa se ji je poklonil v zadnji pozdrav.

F. Z.

KONRAD VOLMAJER

Sredi meseca julija je dolgotrajna bolezen končala plodno in vsestransko delo tovariša Konrada Volmajerja iz Kolovca pri Radomljah. Kot upravnik kolovških gozdov je bil zelo priljubljen med ljudmi in je znal ceniti bogastvo, ki mu je bilo zaupano.

V času NOB se je takoj priključil naprednim silam in pomagal partizanom z vsem, kar je premogla njegova domačija. Omagal ni niti tedaj, ko je padel kot borec njegov sin Rado. Bil je med tistimi, ki so pomagali pri graditvi bolnic v kolovških gozdovih. Pri graditvi bolnice TRIGLAV je s svojimi delavci pripravil les in tako pripomogel, da je nastala znana LUKOVA bolnica. Kot oče šestih otrok si je prizadeval, da jih je vzgojil v naprednem duhu in tudi sam

je aktivno delal v družbenopolitičnih organizacijah.

Na njegovi zadnji poti ga je pospremlilo veliko prijateljev in tovarišev. Od njega sta se poslovila nekdanji upravnik bolnice Triglav Jože Pirš-Luka in v imenu Društva upokojencev Nace Vodnik. Ob zvokih žalostink domžalskih upokojencev so se od njega poslovili prijatelji in prapori. Naj mirno počiva ob šumenju kolovških gozdov, katerim je posvetil vse svoje življenje!

Nace Vodnik

MAKS DOVŽAN

Na domžalskih Žalah smo se 9. julija poslovili od tovariša Maksa Dovžana. Na Podrečje se je priselil leta 1938 in kot tiskar delal v takratni tiskarni Weit. Pri opravljanju svojega dela se je vedno zavedal, da je pisana beseda velikega pomena pri širjenju naprednih idej. Ko so napredno usmerjeni tiskarji, med katerimi je bil tudi Maks, zvedeli, da misli okupator preseliti tiskarno v Kranj, so to sporočili lastniku, ta pa je o tem obvestil pristaše OF, da so jo le-ti dobili v roke. V tiskarni so tiskali tudi živilske karte in jih pošiljali v gozdove.

Decembra 1943 je moral oditi v partizane in prišel v Bračičevo brigado v Belo krajino in od tam s XIV. divizijo na Štajersko. V bojih pri Belih vodah je bil ujet in odpeljan v taborišče na Elbo. Leta 1945 se je priključil Rdeči armadi in se končno vrnil domov iz Subotice.

Bil je tih in delaven, kar je dokazal tudi s svojim delom v borčevski organizaciji na terenu. Njegova smrt pomeni težko izgubo, vendar bodo dela, za katera črke so postavljale njegove roke, trajni spomenik, ki bo pričal o njegovi predanosti in zavesti.

V imenu družbenopolitičnih organizacij se je od pokojnika poslovil predsednik Krajevne organizacije ZZB NOV in mu zaželel mirni počitek v domači zemlji.

Zorman

Srečanje

KRAJEVNE DRUŽBENO-
POLITIČNE ORGANIZACIJE MO-
RAVŠKE DOLINE

Nedelja, dne 14. 9. 1975

ob 8.30 otvoritev bencinske
črpalke v Moravčah
ob 9. uri odkritje doprsnega
kipa padlemu sekretarju
KPS za rajon Domžale in članu
OF za kamniško okrožje
Milanu JANEŽIČU

VABIJO

v soboto, 13. septembra 1975, in
v nedeljo, 14. septembra 1975, na

PRAZNOVANJE

ob 30-letnici osvoboditve
Pokrovitelj praznovanja je
občinska konferenca SZDL Dom-
žale

ob 11. uri odkritje spominske
plošče na Armonetovi hiši v
Spodnjem Tustanju, kjer je bil
7. 2. 1942. ustanovni
sestanek odbora OF
za Moravško dolino

Program:

sobota, dne 13. 9. 1975

– pohod mladinskih in borčevskih
patrol Litije, Kamnika in Dom-
žal po partizanskih poteh Mo-
ravške doline

V svečanem programu bodo
sodelovali:

– znani borci NOV
– mladina Moravške doline
– Prosvetno društvo Tine Kos Mo-
ravčec

ob 17. uri prihod patrol pred
Partizanski dom v
Moravčah

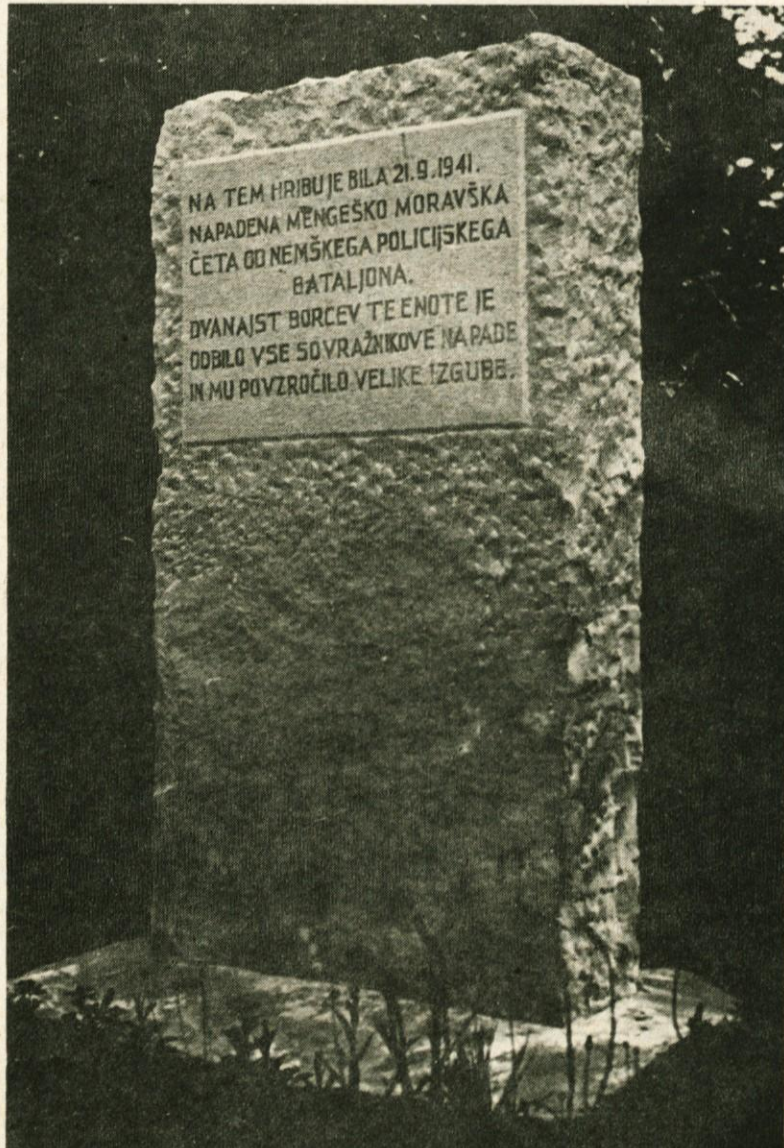
Tovariško srečanje in obujanje
spominov bo ob veselem programu
tudi popoldan.

ob 18. uri partizanski miting
pred Partizanskim
domom v Moravčah

Na svidenje v Moravčah!

SPOMINSKO OBELEŽJE

Na območju domžalske občine imamo vrsto spominskih obeležij, ki pričajo o nešteti borbah partizanskih enot z okupatorji. Eno izmed takih spominskih obeležij je postavljeno tudi ob gozdu pri MOHORJU pri Moravčah, na katerem je napis:

Spominsko obeležje, ki stoji na Mohorju pri Moravčah
V tej borbi je padel kot borec tudi Valentin Kmetič iz Trzina.